WEEKBLAD

Nederland : 25 Ct. - 20 BLZ.
België : 4 Frank. - 20 BLZ.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 510. — 5 JANUARI 1950.

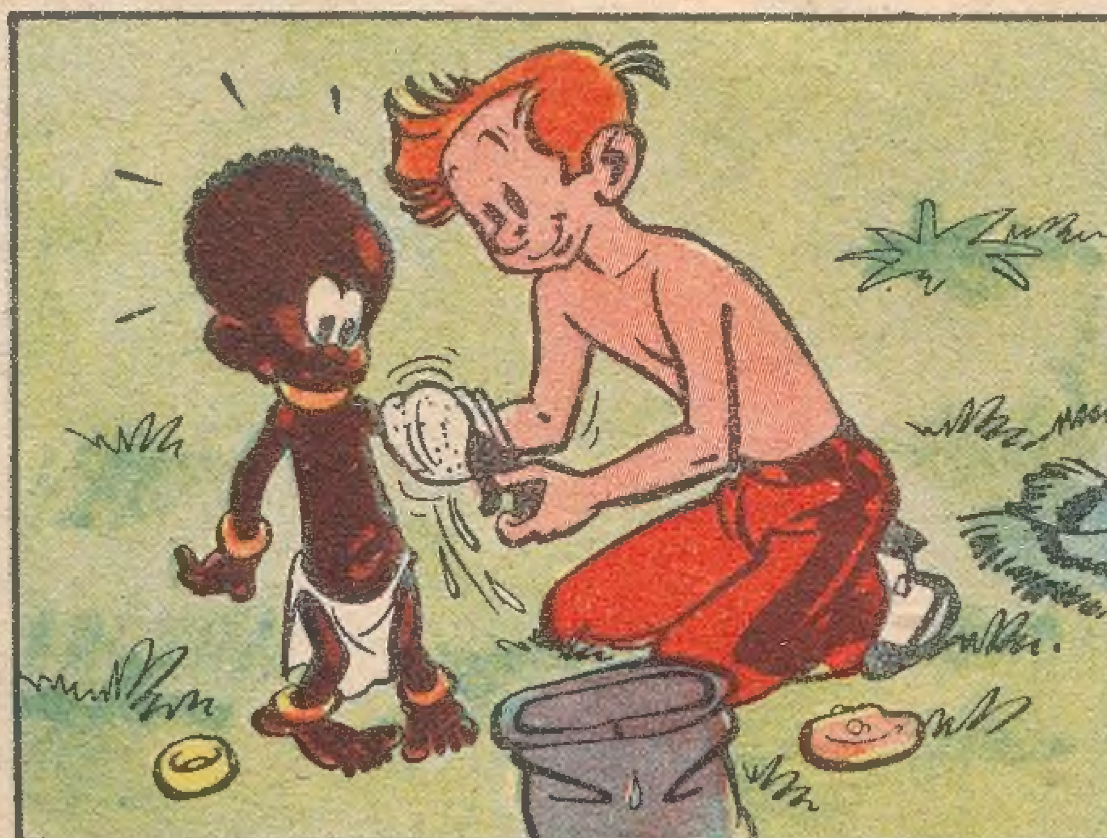

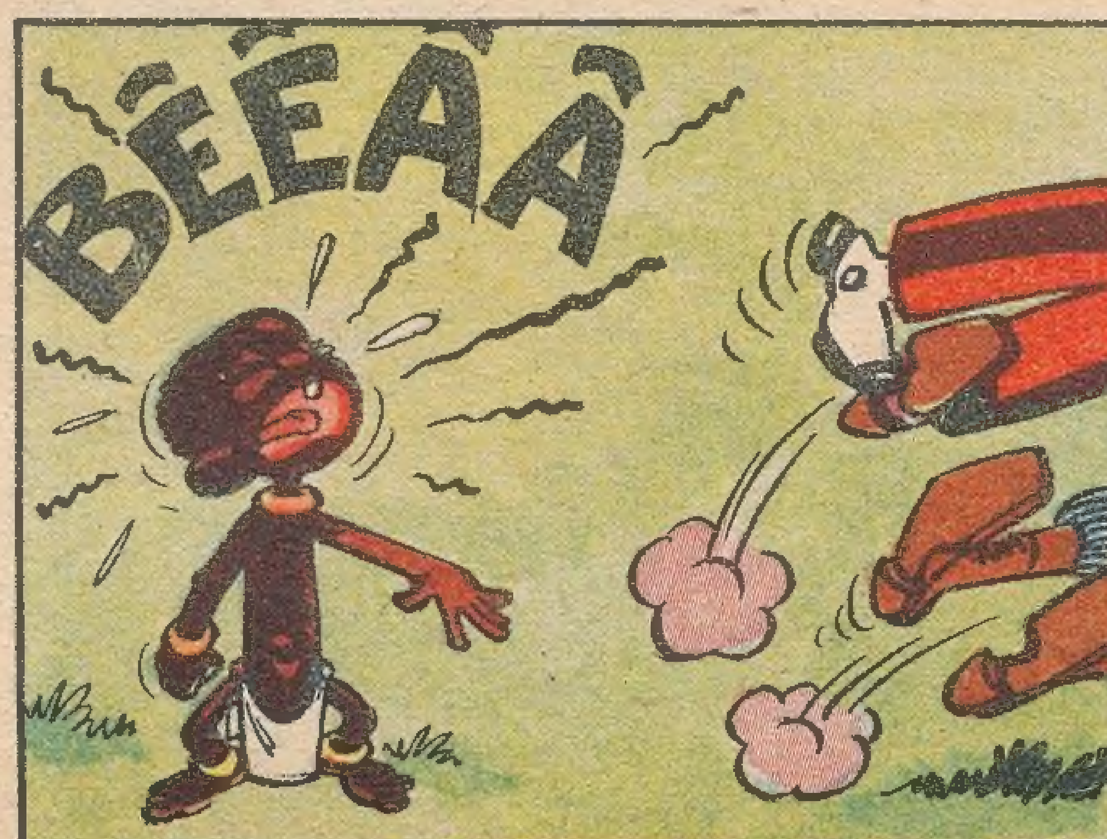

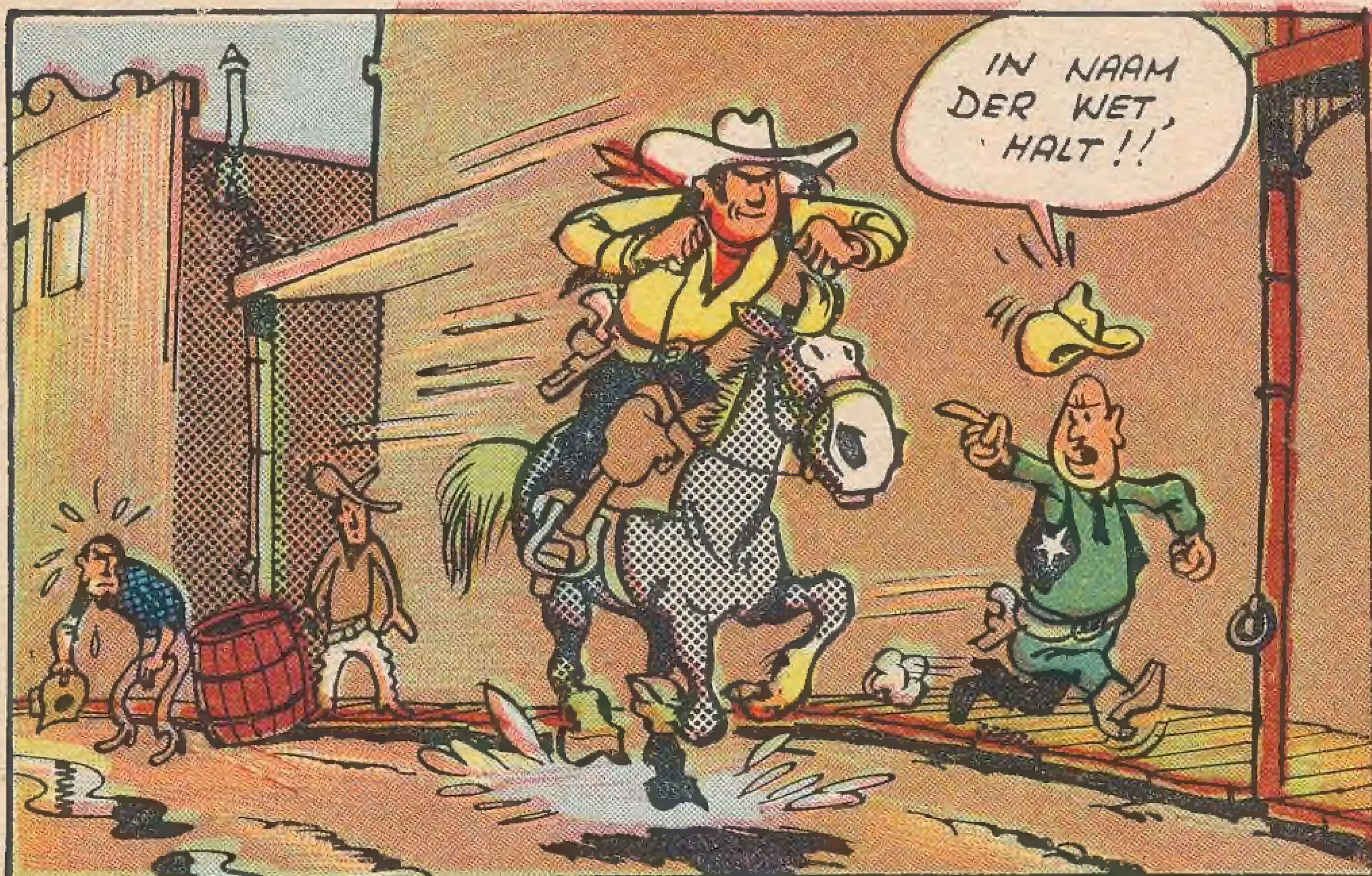

LUCKY LUKE

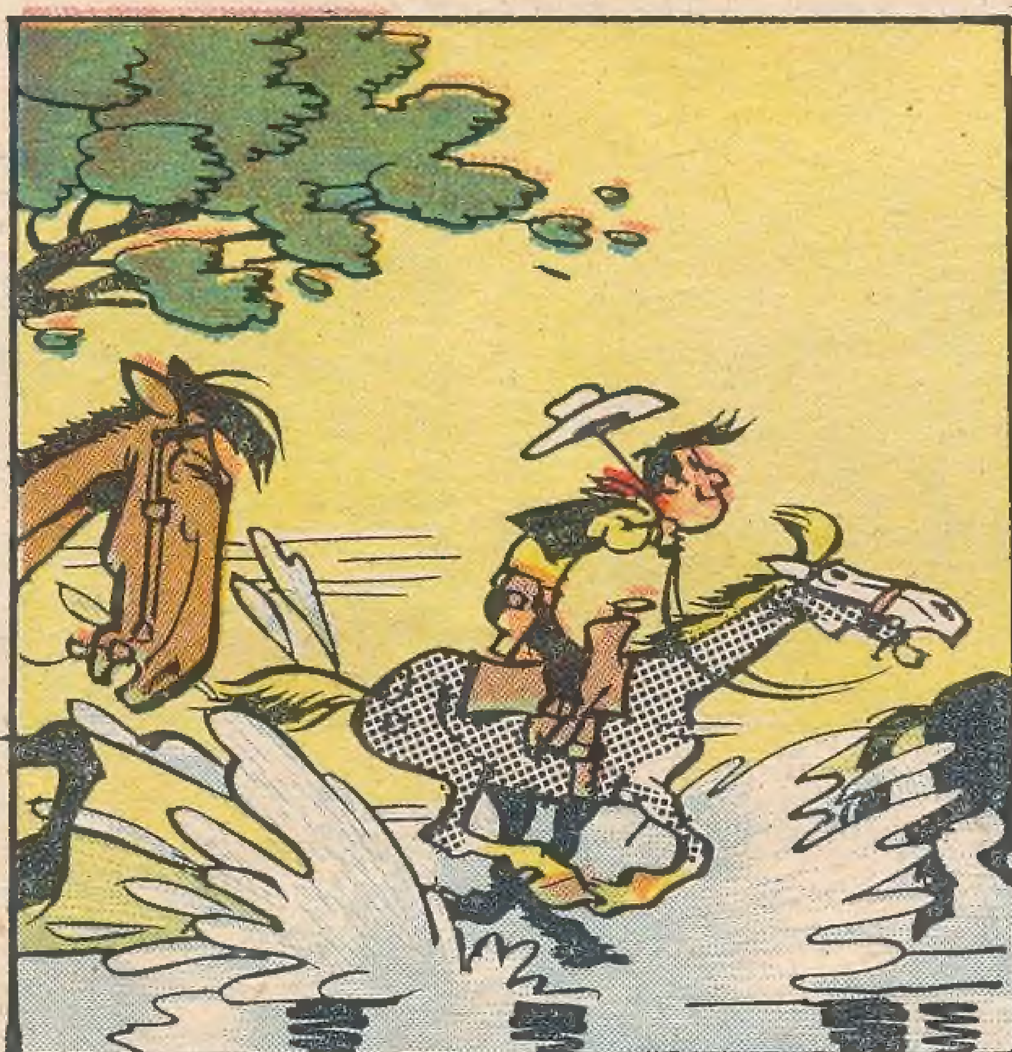
LUCKY LUKE IS ER IN GESLAAGD ZIJN PAARD WEER TE VINDEN. MAAR ZAL HIJ NOG OP TIJD AANKOMEN?

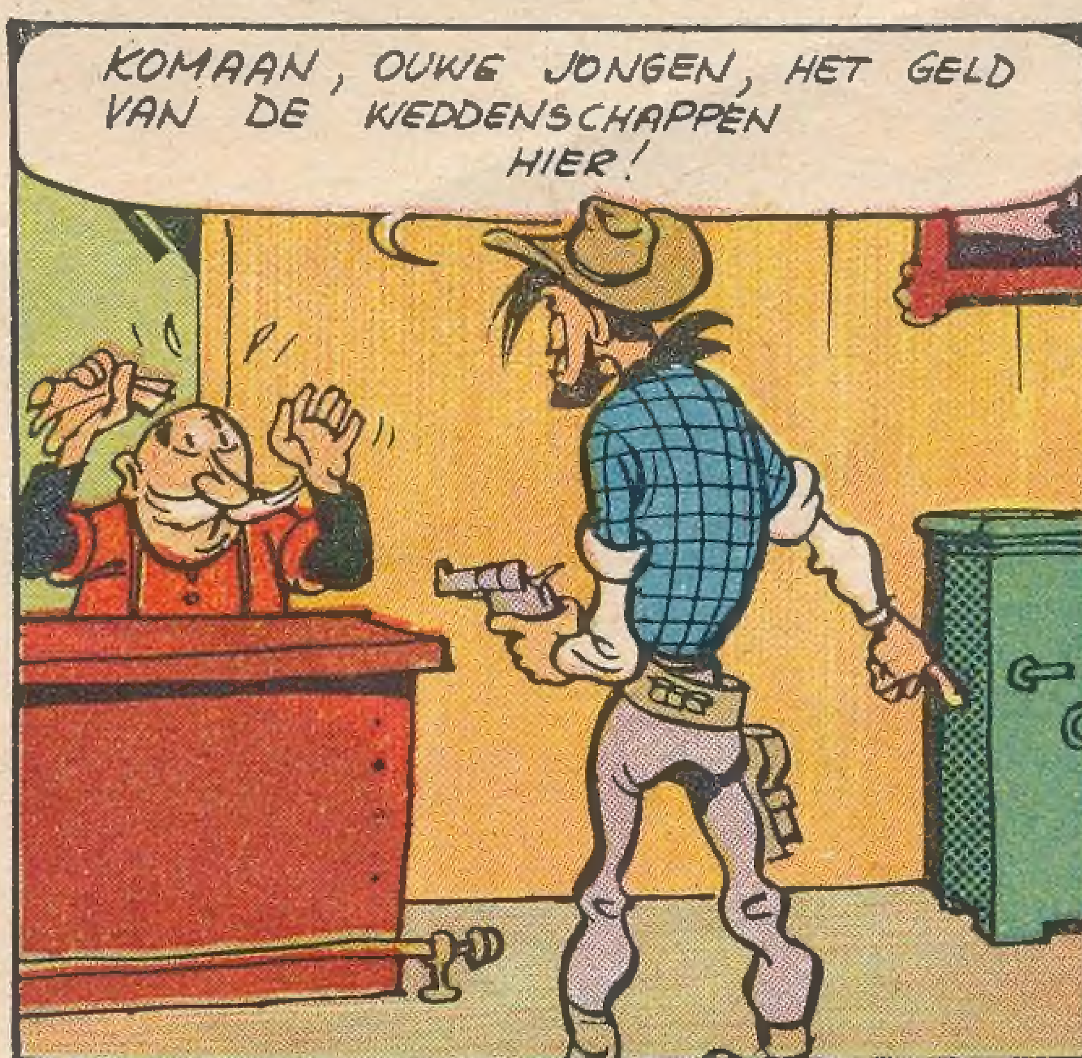

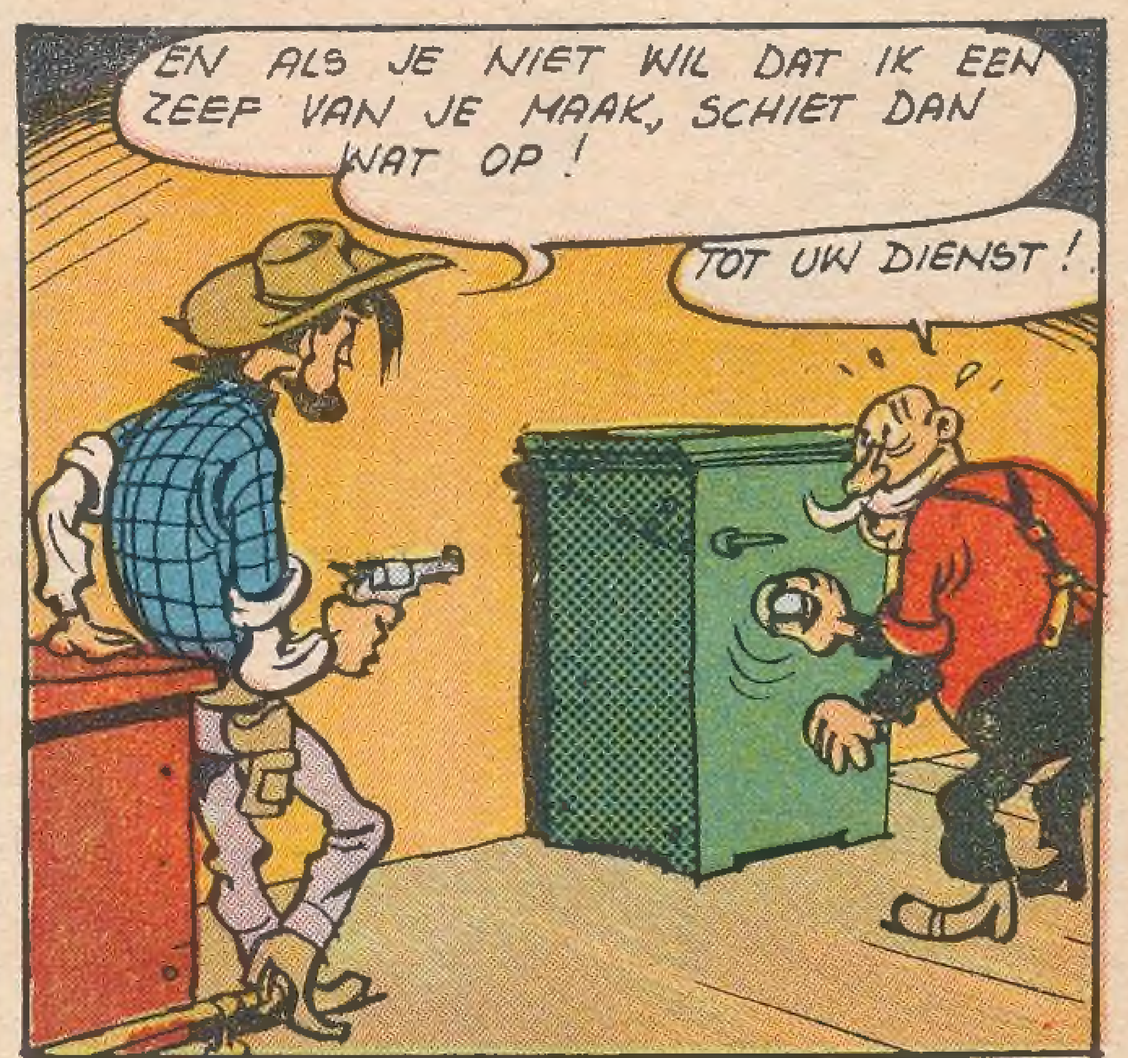

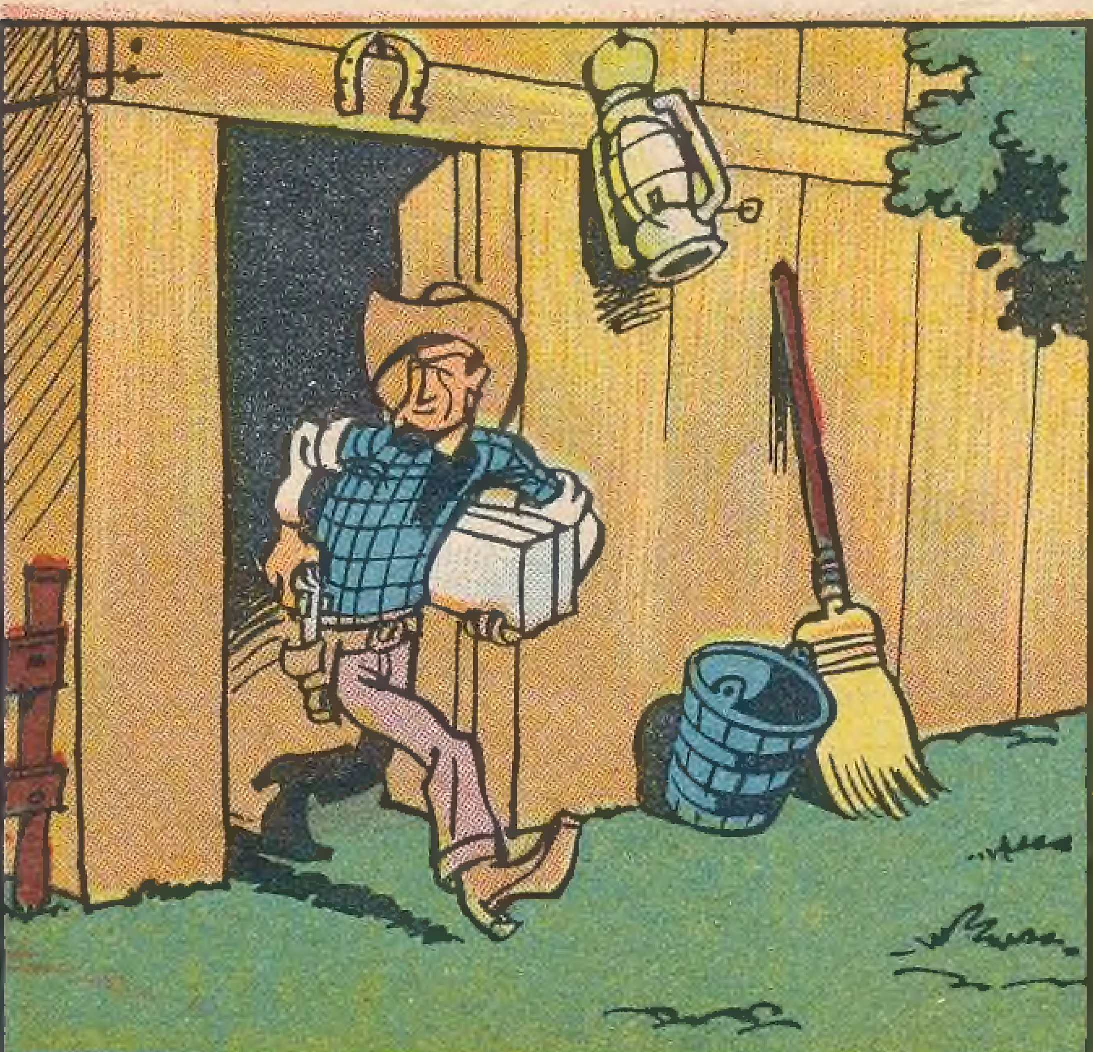

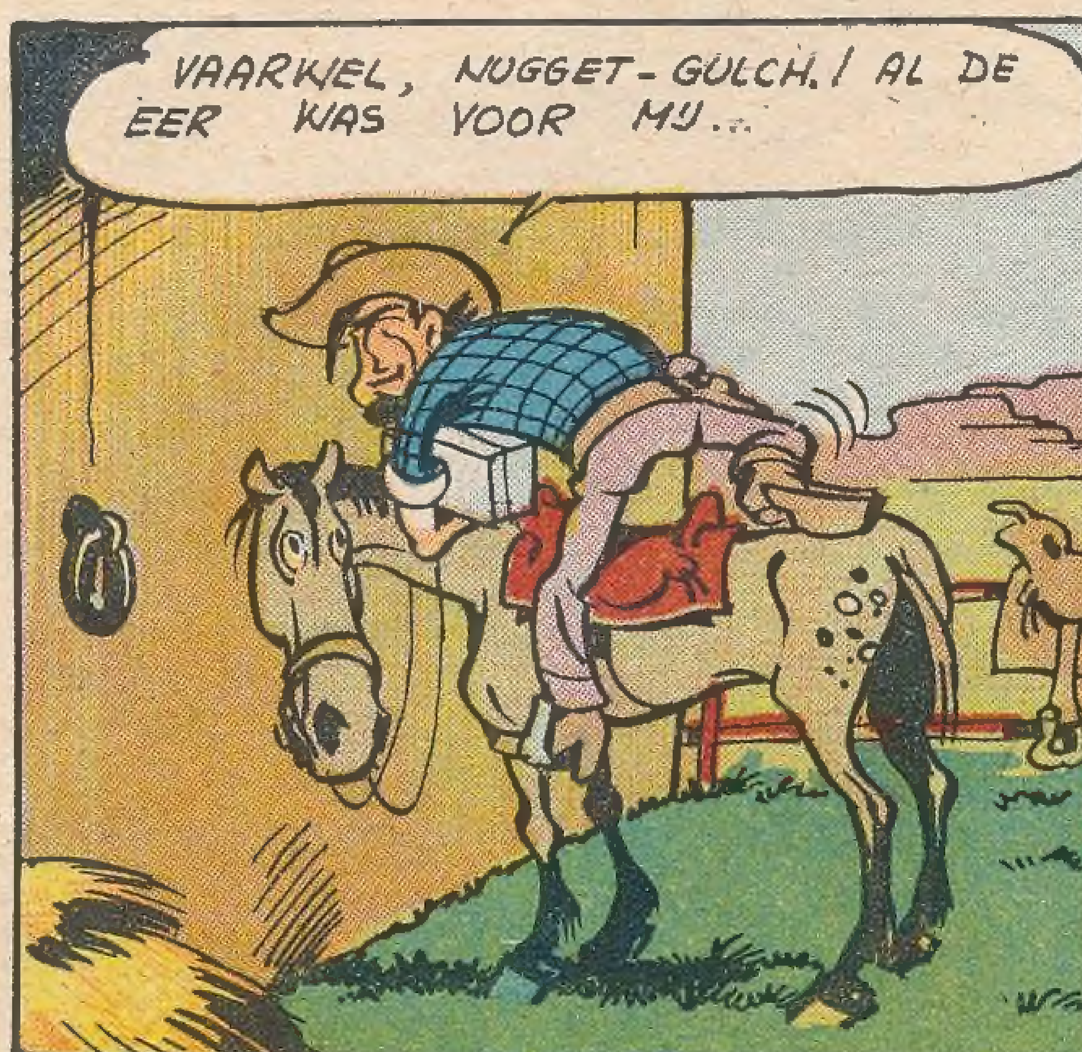

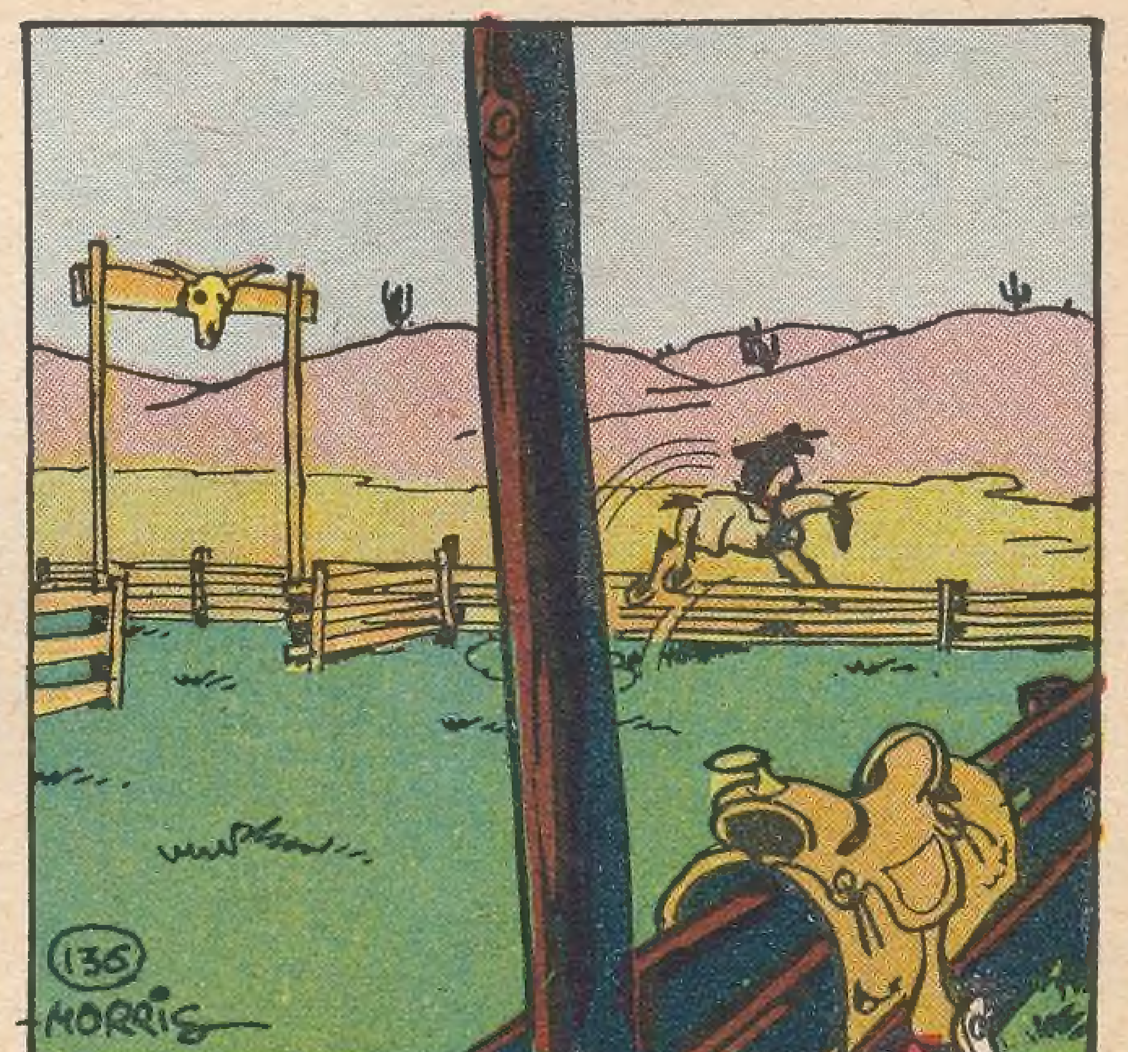

SURCOUF DE KAPERSKONING

ROBERTS VADER HEEFT ZIJN JONGE OPSTANDELING IN EEN COLLEGE GEPLAATST. HIJ IS ER VAN OVERTUIGD DAT MEN DAAR ZIJN ONSTUIMIGE ZOON WEL TEMMEN ZAL.

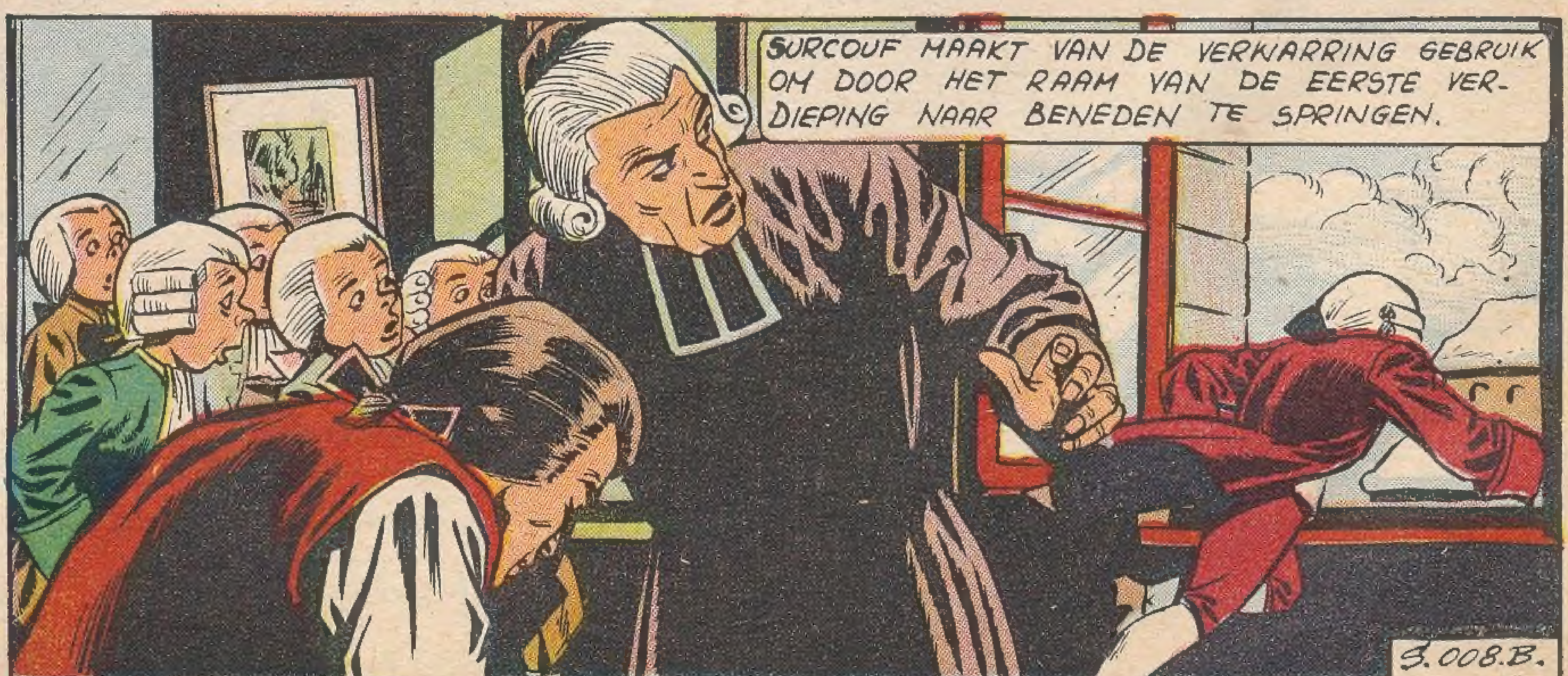

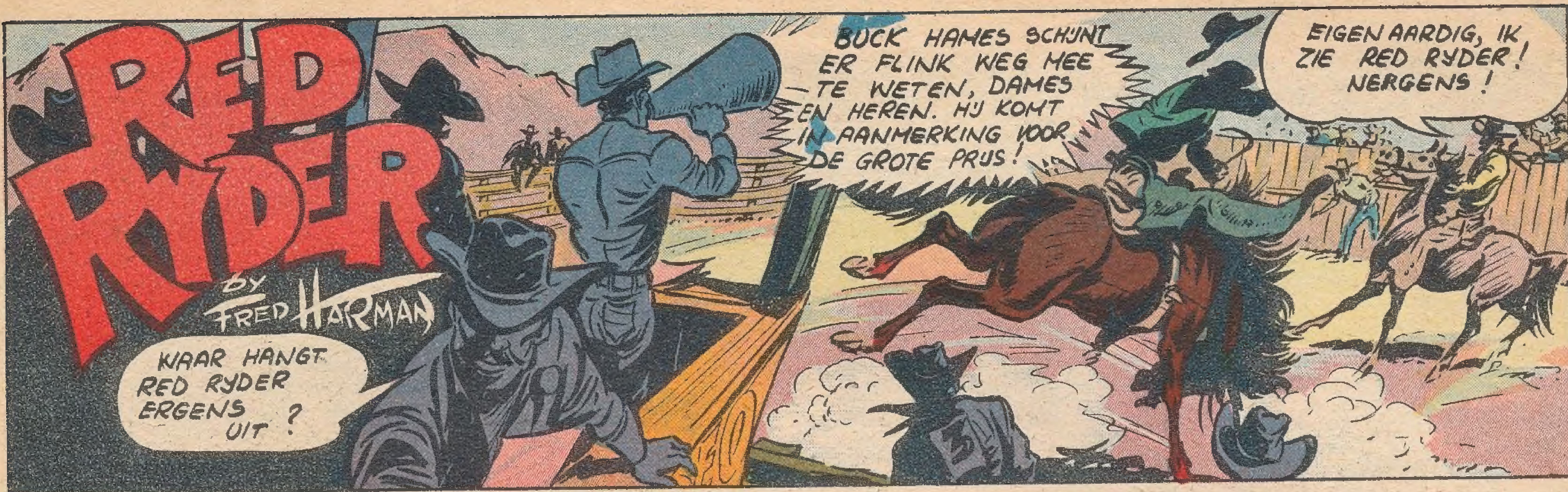

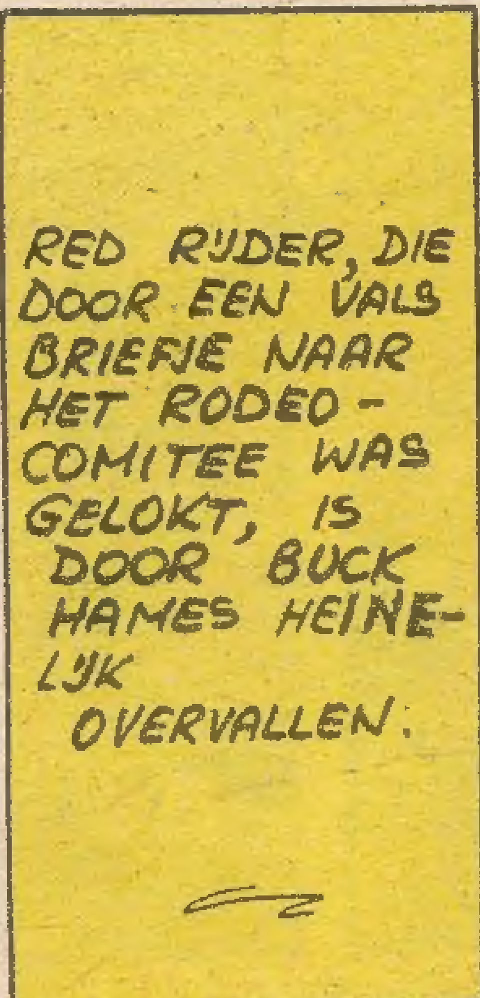

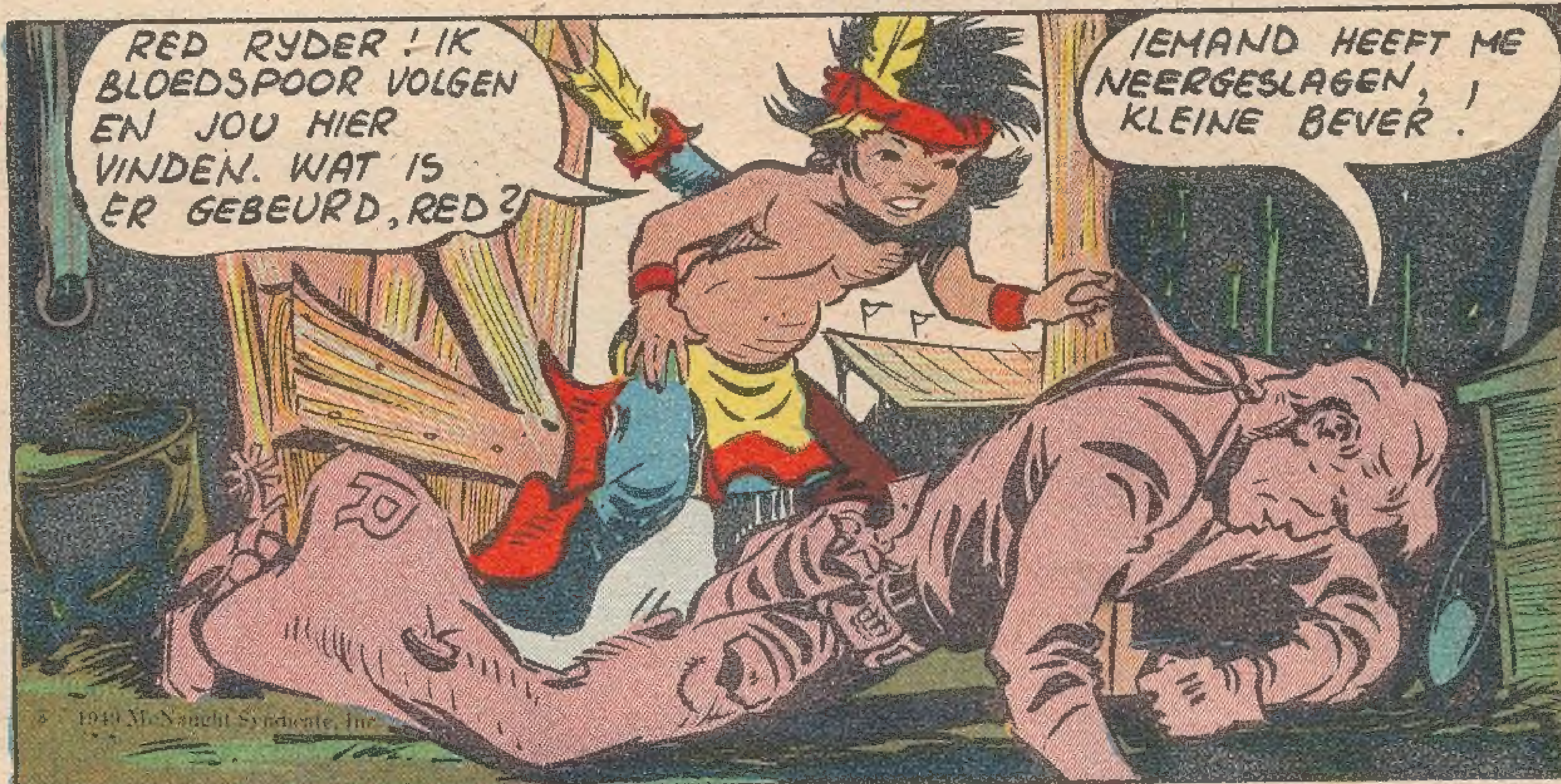

RED RYDER
by FRED HARMAN
BUCK HAMES SCHIJNT ER FLINK WEG MEE TE WETEN, DAMES EN HEREN. HIJ KOMT IN AANMERKING VOOR DE GROTE PRIJS!
EIGENAARDIG, IK ZIE RED RYDER NERGENS!
WAAR HANGT RED RYDER ERGENS UIT?

BUCK HAMES VERLAAT DE ARENA, FIER OP ZIJN MOOIE PRESTATIE.

RED RYDER, DIE DOOR EEN VALS BRIEFJE NAAR HET RODEO-COMITEE WAS GELOKT, IS DOOR BUCK HAMES HEIMELIJK OVERVALLEN.

RED RYDER! IK BLOEDSPOOR VOLGEN EN JOU HIER VINDEN. WAT IS ER GEBEURD, RED?
IEMAND HEEFT ME NEERGESLAGEN, KLEINE BEVER!

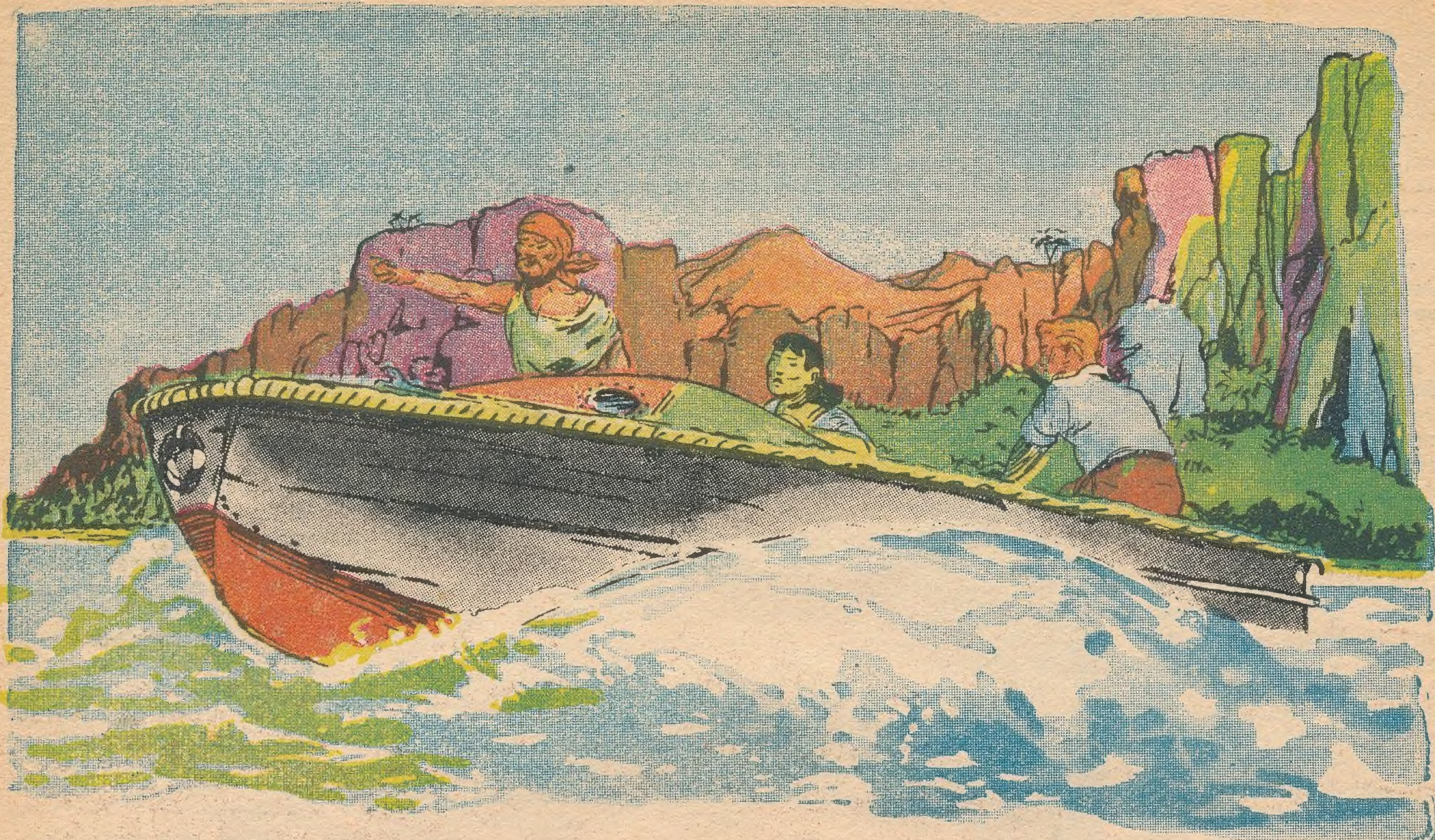

ER IS IEMAND DIE NIET WIL DAT IK MEEDOE AAN DE RODEO. IK VERMOED, WIE HET IS.
IK DENK RED RYDER TE ERG GEKWETST ZIJN.

IK MOET HET GELD WINNEN VOOR HET NIEUW HOSPITAAL!

RYDER! ALLE DUIVELS! IK HEB HEM TOCH BEWUSTELOOS GESLAGEN!
HANDEL LIEVER, BUCK, OF JE LEVEN IS GEEN SCHOT KRUIT MEER WAARD!

RED RYDER RIJDT OP HOTFOOT, EEN ECHTE VOLBLOED RUITERDODER, DAMES EN HEREN!
ALS HIJ IN HET ZADEL BLIJFT, WINT HIJ.
HIJ ZIET ER ZIEK UIT!

ALS DIT SCHOT JUIST IS ZIT RED VOOR DE LAATSTE KEER TE PAARD!
FRED HARMAN

DE RODE VLEUGEL en de Maleise Kris

(8)

KORTE SAMENVATTING. — De jongens van de Rode Vleugel hebben het opgenomen tegen een bende zeerovers, die ergens in de omgeving van Java hun schuilplaats hebben. Daar trekken de jongens nu op af. De Grote Baas en Tsjeng gaan vermomd aan land en in een speelhol redden ze het leven van een Chinees. Kort daarop vallen ze in een hinderlaag van de Maleise Kris. Ze worden ondervraagd door de bendeleider en als straf voor hun zwijgen naar de parelvisserij gebracht. Op zekere dag zijn er haaien in de lagune doorgedrongen en er ontstaat een geweldige verwarring. Dat is het begin van de ontsnappingspoging; de Grote Baas duikt onder water en Tsjeng roeit naar een jonk om er achter te schuilen.

Plotseling slaakte hij echter een kreet van verbazing. Het motorbootje van de bewakers werd opgelicht en de drie mannen tuimelden in het water.

Er ontstond een geweldig tumult. Een der bewakers brulde het uit en even later werd het water van de lagune rood. De man was verdwenen. De twee anderen stelden wanhopige pogingen in het werk om weg te zwemmen, terwijl de mannen van het tweede bootje trachtten hen te redden. Hun mitrailleurs knetterden onophoudelijk. Ieders aandacht was op het gevecht gevestigd.

Tsjeng kon de kleine kampan op zijn gemak tussen de jonk en de kade duwen en tenslotte was er niets meer van hem en Mou-Tse te zien.

De Grote Baas had zijn kansen goed berekend. De ruimte achter de jonk was net breed genoeg om zich aan het speurende oog van de bewakers te onttrekken.

— Nu moeten we op de Grote Baas wachten.

De jacht op de haaien was echter nog lang niet afgelopen. Er werd zelfs een kanonschot gelost, dat met hoeragebrul ontvangen werd. Er was zeker een haai getroffen. Daarna nam het rumoer langzamerhand af.

Toen kwam de Grote Baas ook naar hen terug. Zijn hoofd dook uit het water en hij hees zich aan de rand van de kampan omhoog.

Hij ging naast Mou-Tse zitten en fluisterde:

— Denk je, dat wij gevaar lopen, dat ze ons zullen ontdekken?

Zij schudde haar hoofd en mompelde:

— Niet voor morgenochtend, als zij appel houden. Vanavond hebben ze het veel te druk met zichzelf en ze zijn eraan gewend, dat wij ons altijd onmiddellijk terugtrekken.

— Dan hebben we kans van slagen, meende de Grote Baas.

Hij opende zijn hand en liet een sleutel zien.

— Wat is dat? vroeg Tsjeng verbaasd.

— De sleutel van de motor van het omgeslagen bootje.

— Maar dat is toch zeker al lang gezonken?

— Nog niet. Ze zijn bezig om het weer op te vissen. Als wij weten, waar ze het naar toe slepen, kunnen wij het vannacht gaan halen.

Tsjeng begreep, wat hem te doen stond. Hij liet zich zachtjes in het water glijden en zwom zonder geluid te veroorzaken naar de romp van de jonk. Hij verschool zich achter het roer en kon van daaruit heel de lagune overzien.

Intussen dacht hij huiverend aan de moed van de Grote Baas, die zich te midden van de haaien gewaagd had om de motorboot om te gooien.

Stel je voor, dat een der haaien hem te pakken gekregen had!

HOOFDSTUK XI

DE NACHTELIJKE VLUCHT

HET was helemaal donker geworden. Tsjeng maakte zich van de muur los en sloop langs de jonken naar de plaats, waar de motorboot naar toegesleept was. Achter hem hoorde hij van tijd tot tijd iemand hijgen. Dat was Mou-Tse, die hem volgde met de Grote Baas achter zich.

Tsjeng had zich al een paar keer afgevraagd of het geen dwaasheid was, een meisje in dit gewaagde avontuur te betrekken. Maar wat konden ze anders doen? Was het soms beter om haar in het kamp achter te laten? Vast niet. Het zou trouwens wel lukken. Met de Grote Baas kwam altijd alles terecht.

Tsjeng had weer moed verzameld. Ze zwommen nu in het binnenmeer. Hij duwde zijn hoofd onder water en deed een paar vlugge lange slagen, daarna stak hij zijn hoofd weer boven, ademde en wierp een onderzoekende blik om zich heen. Daarna deed hij weer een paar slagen.

— Hier is het, hijgde Tsjeng.

De Grote Baas dook ook uit het water op, klampte zich aan de rand van het bootje vast en keek erin. Er stond nog een flinke plas water in van de schipbreuk.

— Uitstekend, maak de kettingen los, dan duwen wij het zachtjes naar de kreek.

— En de haaien? vroeg Mou-Tse zacht.

— De haaien zijn verdwenen, meisjelief. Ga jij maar vast in de boot zitten en maak het je zo gemakkelijk mogelijk.

Maar zij was zo koud en uitgeput, dat de mannen haar moesten helpen. Tsjeng hoorde hoe zij zich met een zucht van verlichting op een der banken liet vallen.

Het was een waagstuk van de Grote Baas, dat zou hij zelf ook niet kunnen ontkennen. Zij hadden het bootje losgemaakt en zwommen er beiden achter om het beetje na beetje naar de ingang van de lagune te duwen.

Intussen liepen er mensen op de kade en zaten er uitkijkposten in de rotsen boven hen. Zij moesten het bootje toch zien? Ze zouden hen vast achterna komen.

Maar ze zwommen al een half uur en er gebeurde nog steeds niets. Tsjeng hief zijn hoofd uit het water op. Ze waren nu ver genoeg en ze zagen de rotskust aan beide zijden van de lagune verder en verder van zich afdrijven.

Daar moesten toch ook wachtposten uit staan. Zouden ze het lege bootje dat naar de uitgang van de lagune stroomde, niet zien? Ze voelden plotseling, dat de stroom sterker werd en zij vlugger vooruit kwamen.

— Wij worden meegesleurd door het afgaande water, hijgde de Grote Baas.

Dat was iets, waar zij geen rekening mee gehouden hadden. Tsjeng werd weer hoopvoller en zijn armen sloegen krachtiger door het water. Weldra bevonden zij zich in de open zee.

— Nu wordt het een race op leven en dood, zei de Grote Baas. Ze zullen nu onderhand wel ontdekken, dat de boot verdwenen is.

Hij had zijn zin nog niet uitgesproken, of de sirenes loeiden over het stadje.

— Dat is voor ons, zei de Grote Baas. Kom aan boord.

— Nee, het komt van de stad, zei Tsjeng. Zij kunnen het nog niet weten.

— Ik had er aan moeten denken, dat zij radar-installaties bezitten, waarmee zij de omgeving van het eiland kunnen overzien. Daar twijfel ik nu geen ogenblik meer aan.

Tsjeng gleed aan boord. De Grote Baas volgde hem en probeerde onmiddellijk de contactsleutel. De motor begon onmiddellijk te ronken. De chef van de Rode Vleugel ging achter de stuurinrichting zitten en het bootje schoot als een pijl uit een boog in de duistere nacht. Alles hing van de snelheid van het kleine scheepje af. Ofwel ze zouden kans zien aan hun vijanden te ontsnappen, of ze zouden hun achtervolgers misleiden door zich op een der kleine eilandjes te verbergen. Het was ook mogelijk, dat ze door de vliegtuigen van de Maleise Kris achtervolgd zouden worden. Maar dan was er geen hoop meer voor hen.

Tsjeng zocht naar wapens en keek in alle kastjes, maar vond niets dan een deken, waar hij Mou-Tse in wikkelde. Het meisje zat klappertandend op het achterbankje, maar ze uitte geen enkele klacht.

De Grote Baas stuurde het bootje recht vooruit. Hij wilde zo gauw mogelijk van het eiland verwijderd zijn. Later zou hij nog tijd genoeg hebben om zich in de details van hun vlucht te verdiepen, maar nu moest hij vluchten, zo ver mogelijk vluchten.

Tsjeng slaakte echter een kreet van teleurstelling en hij wees naar iets, dat uit de opening van de lagune kwam.

Het waren twee grote bewapende jachten met felle schijnwerpers. De hoogopspattende schuimstrepen, die ze in het water achterlieten, waren getuigen voor zichzelf. Zij waren veel machtiger, dan het kleine bootje, waarvan de mannen van de Rode Vleugel zich meester gemaakt hadden.

— We hebben ongeveer een kwartiertje de tijd, denk ik, zei Tsjeng.

— Niets aan te doen! In een kwartier kan echter nog veel gebeuren, siste de Grote Baas tussen zijn tanden.

Hij drukte nog eens op de handle, maar die stond al op de hoogste snelheid. Daarna schonk hij al zijn aandacht aan het besturen van het bootje. Het lichte vaartuigje danste op de golven. Een verkeerde beweging zou genoeg zijn om het om te laten slaan en onmiddellijk te laten zinken.

Achter hen hoorden ze het gehuil van de sirenes der jachten. Die bogen enigszins uit elkaar alsof zij 't bootje wilden omsingelen.

— Zouden ze kanonvuur op ons openen? vroeg Tsjeng, of zouden ze ons weer gevangen nemen om ons voor onze vlucht te laten boeten?

Hij keek naar het bankje naast hem. De maan wierp een bleek schijnsel op het smalle gezicht van Mou-Tse. Er trilden twee tranen aan haar wimpers en zij beet haar tanden op elkaar.

Tsjeng nam haar handje, dat zo koud als marmer was en mompelde:

— Bederf je mooie ogen niet met tranen, Mou-Tse. De goden zullen met ons zijn.

Mou-Tse opende haar ogen en keek Tsjeng aan. Zij probeerde te glimlachen en schudde haar gladde zwarte haar.

— Wat komt het er nog op aan, Tsjeng! Mijn ziel zal weldra in de hemel zijn.

Intussen staarde de Grote Baas voor zich uit over het water. Het was net of hij twee witte plekken zag. Zou er dan toch een hoop voor hen bestaan?

« Ik heb tegen de anderen gezegd, dat ze niet te ver van het eiland mochten gaan, maar dat ze ook geen moeite mochten doen om ons te komen halen. Stel je voor, dat ze tegen mijn orders ingegaan zijn!... Deze keer zou ik een oogje dicht doen en vergeten, hen te verwijten. »

Hij spande zich in om zich ervan te overtuigen, dat hij zich niet vergiste en maakte plotseling een koortsachtige beweging.

Hij tastte naar zijn borst en zocht het kleine fluitje, dat de mannen van de Maleise Kris hem niet afgenomen hadden.

Dit fluitje bezat de eigenaardige eigenschap, dat het een hele scherpe toon bezat, die voor het oor niet waarneembaar was, maar die aan boord van de schepen van de Rode Vleugel op een speciaal instrument opgevangen kon worden. De Grote Baas bracht het fluitje aan zijn lippen en blies. Hij

Ieders aandacht was op de haaien gevestigd.

blies het ene morseteken na het andere:

— S. O. S. Grote Baas. Zwalken in kleine boot op zee. Val de jachten, die ons achtervolgen, aan.

Voor hen weerklonk plotseling een gebrom en geronk van je welste, want meer dan duizend PK. werden in werking gesteld. Tsjeng hief verbaasd zijn hoofd op en maakte een zegevierend gebaar:

— Mou-Tse! Mou-Tse! Daar zijn ze!

Het meisje stond onmiddellijk op. Ze dacht, dat Tsjeng gek geworden was. Zij wist helemaal niet, dat de schepen van de Rode Vleugel bestonden en zij meende, dat ze in een kring gevangen waren.

Een machtige schijnwerper wierp zijn lichtbundel op een der schepen van de Maleise Kris. De zware mitrailleurs van de « Stormwind » begonnen verwoed te knetteren.

— Dat is Karel! schreeuwde Tsjeng opgewonden, toen hij de ontploffingen hoorde. Hij begint altijd met drie schoten en daarna een hele reeks.

De piraten waren zo verrast, dat zij er niet aan dachten, zich te verdedigen. Het linker jacht begon ineens te wankelen en vloog in brand. De « Pijl » en de « Stormwind » begonnen onmiddellijk het rechter schip aan te vallen, dat na een paar vergeefse schietpogingen rechtsomkeert maakte en in de richting van het eiland verdween.

Toen stevende de « Stormwind » op het kleine bootje af. Joe vertrouwde het geval nog niet helemaal en hij hield zijn repeteergeweer gereed om te schieten.

— Je hoeft niet bang te zijn, Joe. Wij zijn het maar. Je komt net op tijd.

— Ha, riep Joe opgelucht uit, zijn jullie daar? Jullie zijn een dag langer weggebleven dan afgesproken was en wij wilden ons naar het eiland begeven om te kijken, wat er aan de hand was.

Maar plotseling sperde hij zijn ogen wijd open van verbazing en hij staarde naar Mou-Tse of zij een geestverschijning was.

Joe richtte zijn blik op Tsjeng en zei streng:

— Vertel me asjeblieft niet, dat zij de leider van de Maleise Kris is, want dan geloof ik je niet.

— Nee, Joe, het is een vriendin.

Mou-Tse keek dankbaar naar de Grote Baas op, omdat hij niet meteen bekend gemaakt had, dat zij de dochter van de leider der Maleise Kris was.

De Grote Baas klom vlug aan boord van een van zijn schepen en hij gaf bevel om zo snel mogelijk naar het eerste het beste eiland te varen, want hij vreesde nog tegenstand van de Maleise Kris te zullen ondervinden. Vanaf de eerste ochtendschemering zouden zij natuurlijk hun vliegtuigen tegen de jachten van de Rode Vleugel inzetten. De ontdekking van hun kapersnest was een ernstige zaak voor hen.

HOOFDSTUK XII

ZO SPRAK KONFOETSE

De voorspellingen van de Grote Baas kwamen niet uit. De jongens van de Rode Vleugel verbleven heel de dag op een eilandje onder de wuivende palmbomen verscholen, maar er vloog geen enkel vliegtuig over de toppen om de schuilplaats te ontdekken.

Toen het helemaal donker geworden was, gaf de Grote Baas sein tot vertrekken.

De twee schepen voeren naast elkaar door de duistere nacht. Tsjeng zat voor op de uitkijkpost en hij had opdracht, onmiddellijk te waarschuwen, als er een atol in zicht kwam.

Maar Karel drong aan:

— Chef, wij zijn hen toch de baas! We hoeven hun schuilplaats alleen maar per radio bekend te maken en de Marine zal ons onmiddellijk een paar onderzeeërs sturen om ons te helpen.

— Dat is zo, Karel. Daar twijfel ik geen ogenblik aan. Maar de Maleise Kris zou het al weten, voor de onderzeeërs op weg gestuurd werden en ze zouden ons een luchteskader sturen om ons te vernietigen.

Daarom voeren ze ook heel de nacht heen en weer tussen de vele eilandjes van Celebes.

Toen het licht begon door te breken, beval de Grote Baas:

— Zoek net zo'n goede schuilplaats als gisteren, Tsjeng.

Tsjeng richtte zijn nachtkijker op de vele omringende atollen. Hij liet zijn keus op een langwerpig eilandje vallen, dat ringsom met broodbomen begroeid was.

— Daar zullen we als prinsen overnachten.

Toen het klaarlichte dag was, lagen de boten onzichtbaar onder de broodboomtakken en de leden van de bemanning sliepen vast in de hutten.

De Grote Baas stond alleen op wacht. Hij was naar de top van een der hoogste heuvels geklommen, van waaruit hij ver kijken kon.

Toen hij er aankwam, ontdekte hij een inlander, die met een prauw zijn atol verliet.

De Grote Baas lachte in z'n baard en dacht bij zichzelf:

« Die arme kerel is zeker bang geworden van 't geronk van onze motoren en nu vlucht hij voor het monster, dat in zijn lagune binnengedrongen is. »

Later zou de Grote Baas de vlucht van deze inlander met andere ogen bekijken en er hevig spijt van hebben, dat hij de man niet achterna gegaan was.

Tegen de middag werden de jongens van de Rode Vleugel wakker. Er vlogen voortdurend twee vliegtuigen boven hun atol.

— Daar zijn die kerels van de Maleise Kris weer, bromde Karel.

— Ja, men zou bijna gaan denken, dat ze ruiken, dat wij hier zijn; ze denken er niet over om weg te gaan.

De Grote Baas bestudeerde de toestellen door zijn kijker en verklaarde tenslotte:

(Wordt vervolgd.)

Onze Kruiswoordraadsels

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

E

L E S T

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

R S

O P B D O E

E

HORIZONTAAL

1 : Vlaktemaat. — 2 : Mensaap. — 3 : Bezittelijk voornaamw. — 4 : Grootmoeder. - Korenbloem. — 5 : Fabelachtig monster. - Grof stuk geschut. — 6 : Weide in het hooggebergte. - Kleine zeis. — 7 : Halsdoek. — 8 : Fataliteit, voorbeschikt levenslot. — 9 : Meisjesnaam.

VERTIKAAL

1 : Bid (Latijn). — 2 : Echtgenote. — 3 : Oude vochtmaat van 4 ankers. — 4 : Sigarettenmerk. - Razend. — 5 : Kiezelsteentjes. - Vermoeden. — 6 : Priem. - Groente. — 7 : Hoofddeksel. — 8 : Monnikskap. — 9 : Haartresje.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Sist. — 2 : Mustang. — 3 : Petroleum. — 4 : Voetangel. — 5 : Geolied. — 6 : El, Le.

Vertikaal. — 1 : Vee. — 2 : Pool. — 3 : Meel. — 4 : Sutti. — 5 : Israel. — 6 : Stonde. — 7 : Talg. — 8 : Nee. — 9 : Gul.

DE PATROELJE der Adelaren

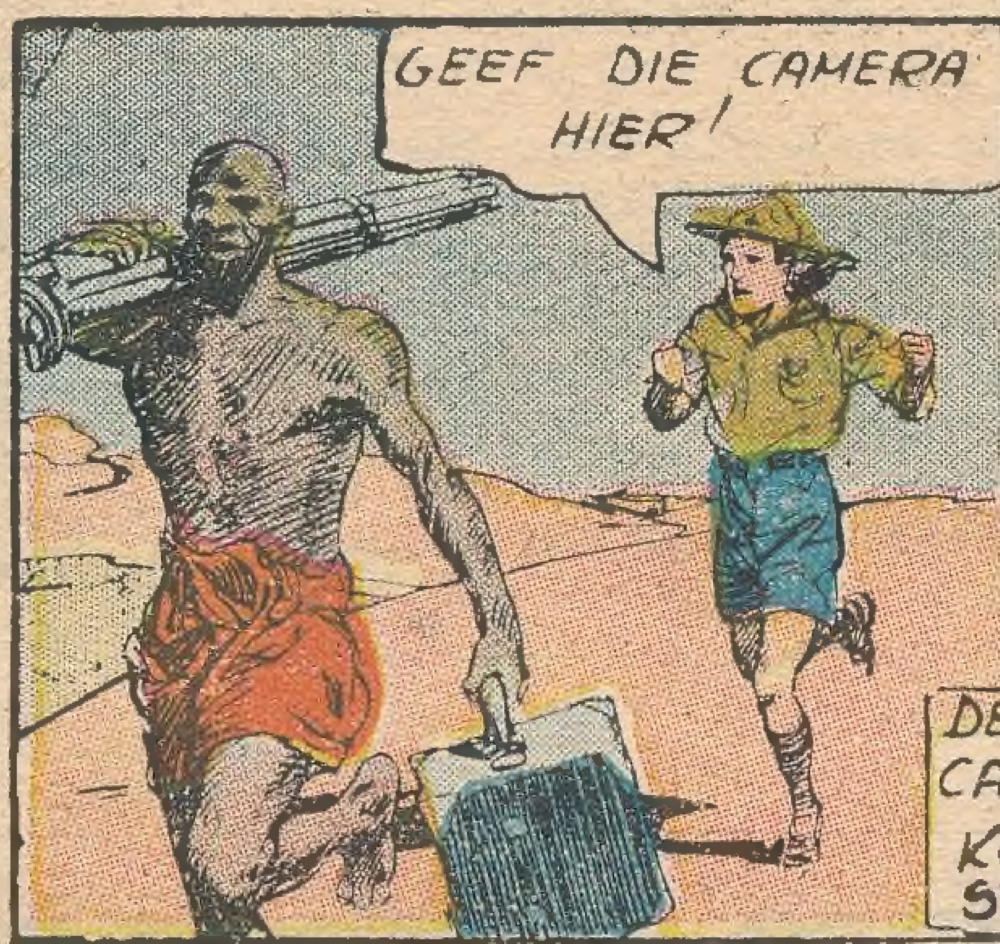

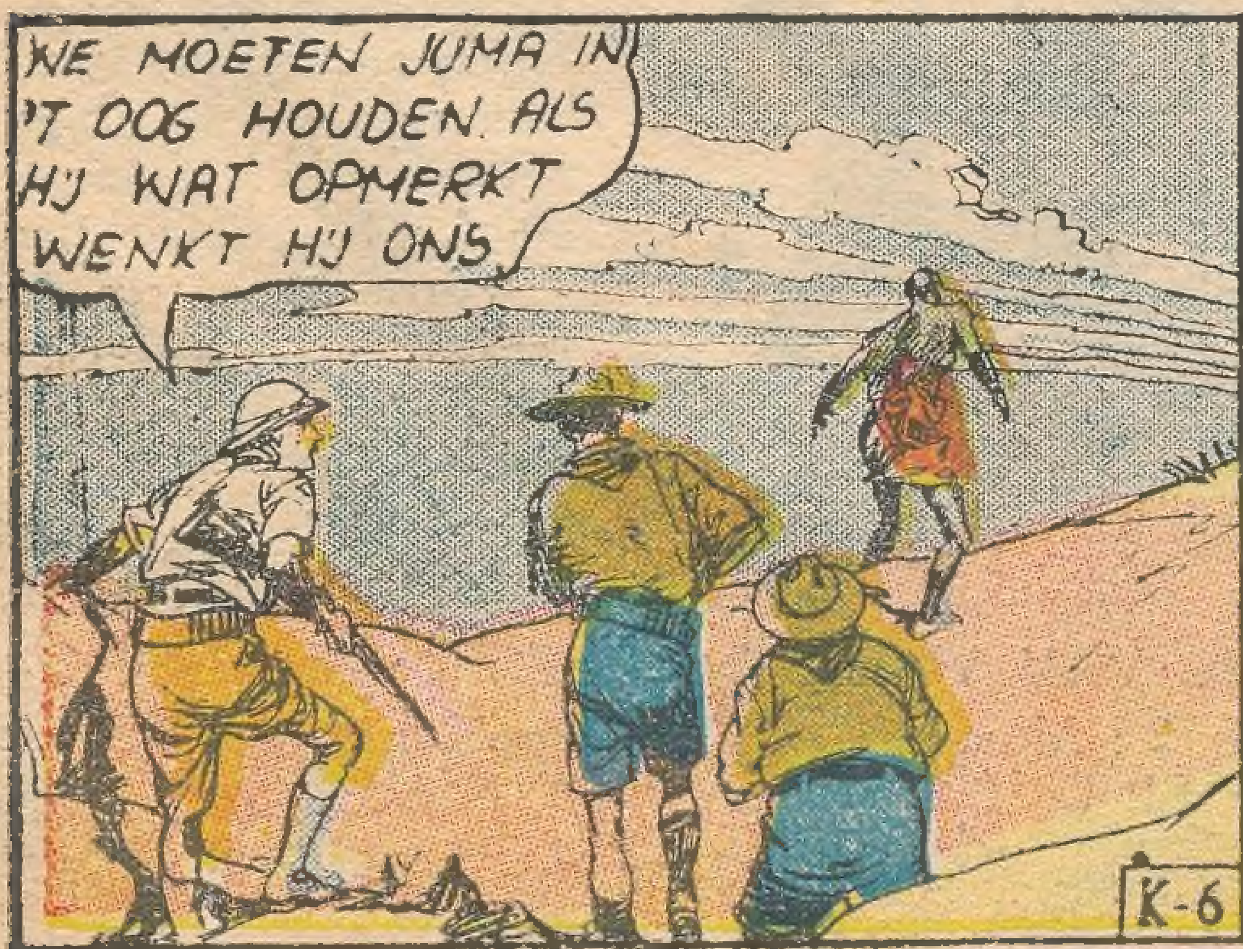

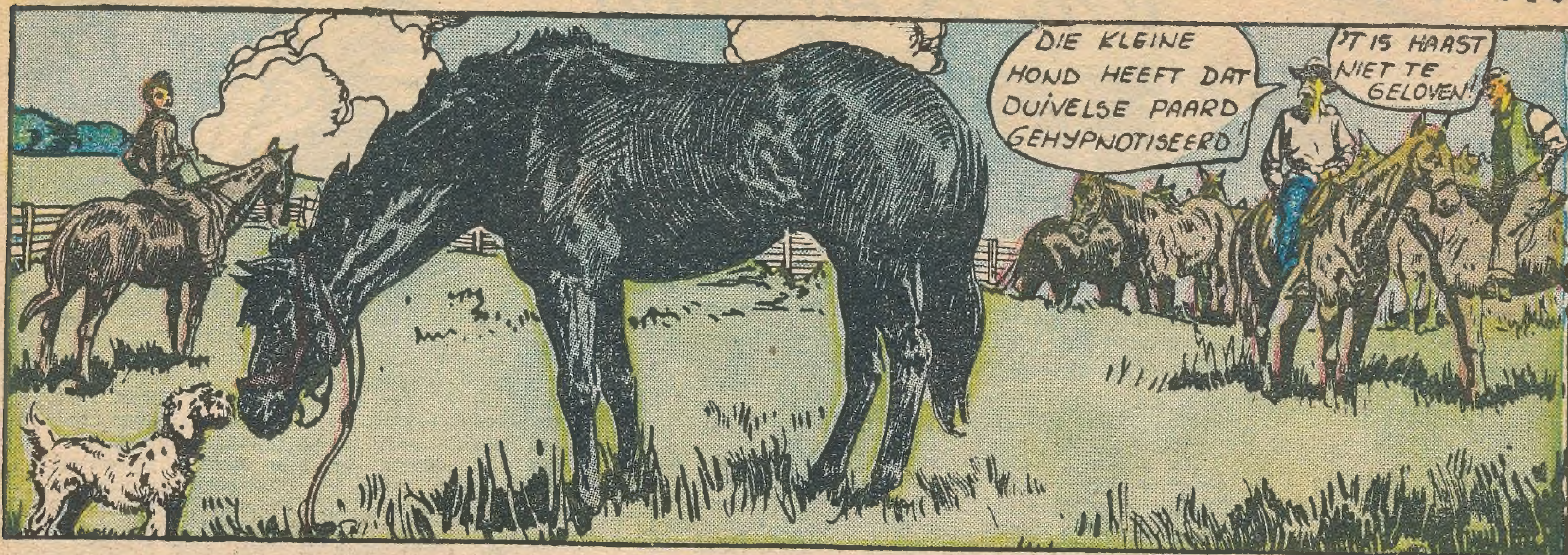

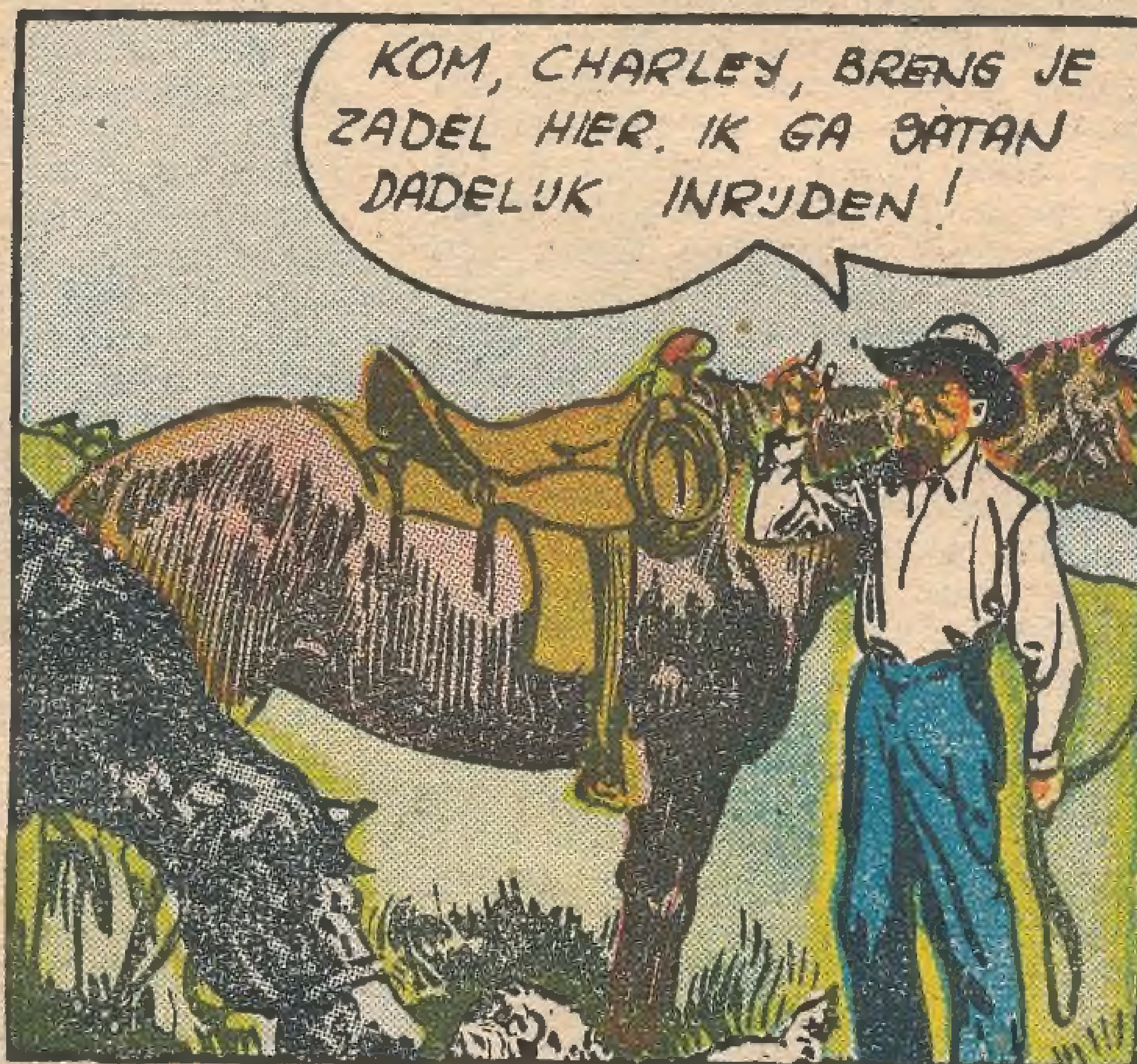

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

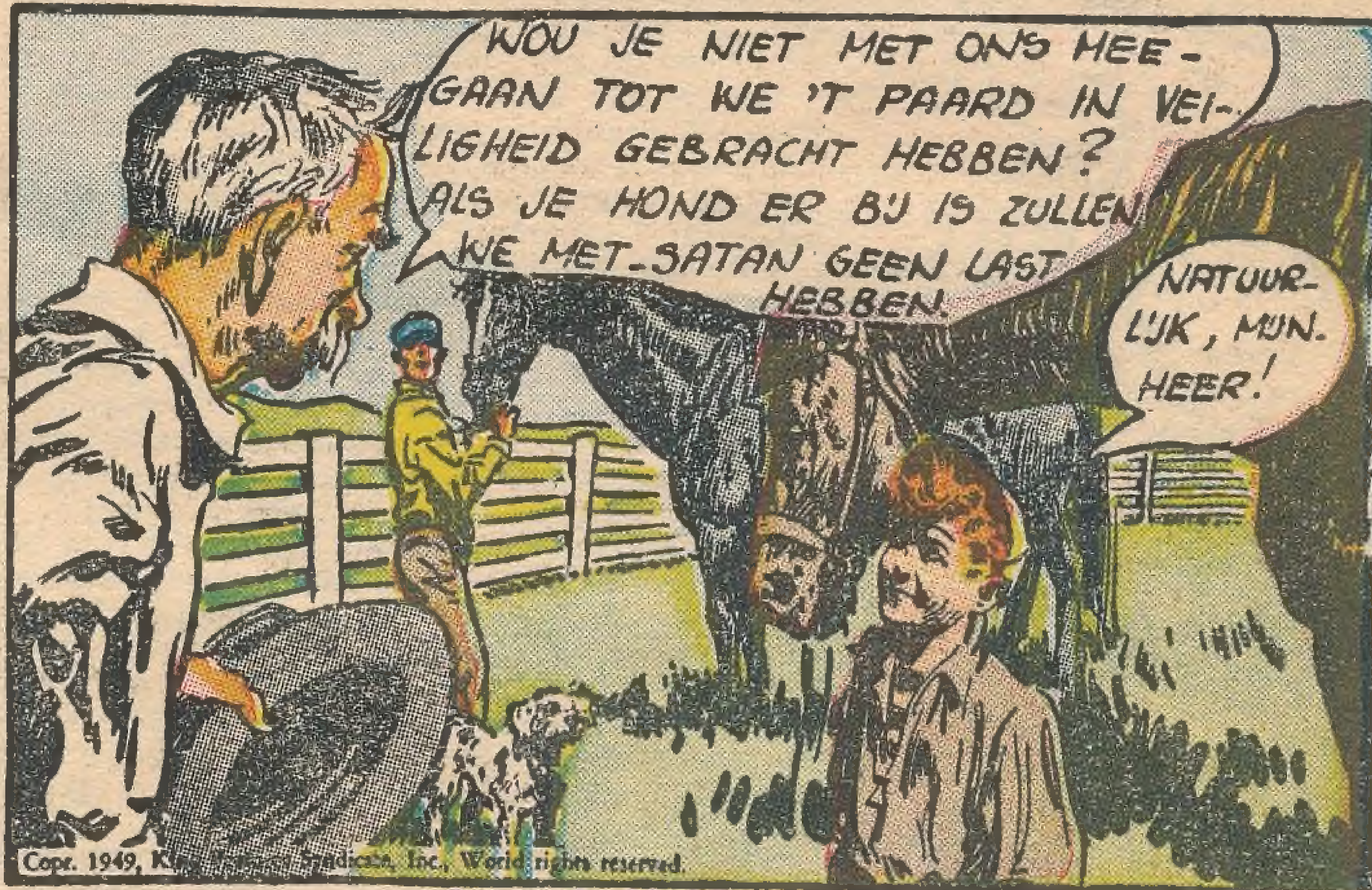

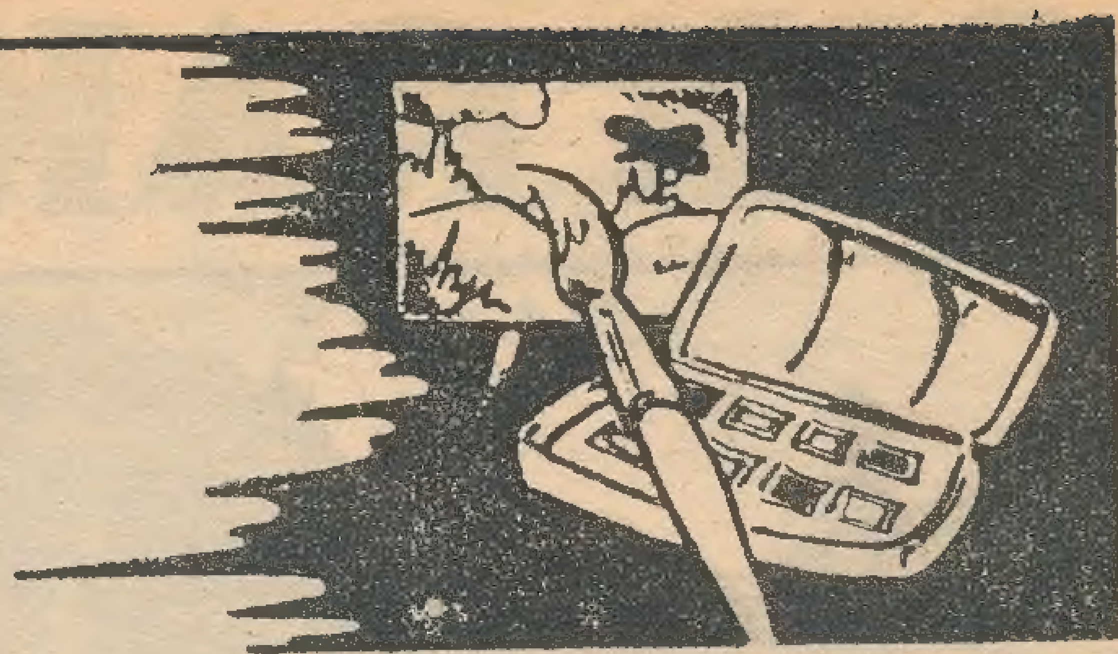

SNUFFELTJE VERTELT ... Wat is eigenlijk KLEUR ??

Piet Kwabbernoot is laatst al slaapwandelend met zijn kale knikker tegen het scherp van een openstaande deur opgebotst ! Zijn rechteroog vertoont nu alle kleuren van de regenboog : rood, oranje, geel, groen, blauw, indigo en violet ! Arme Pieter ! Moge deze geleerde verhandeling van zijn vriend Snuffel hem tot troost zijn. Jullie kunnen er in ieder geval ook een heleboel uit leren !

WAT IS EIGENLIJK « KLEUR » ??

Een gekke vraag, zullen sommigen menen. Een kleur is toch rood, groen, blauw, geel, grijs, enz.... enz.... Maar daar hebben TARZAN uit Erps-Kwerps en ik nu eens dieper over nagedacht ! Een mooie, gloedrode appel hangt 's midags in de stralen der herfstzon te schitteren als een achterlicht in het donker. Kijk, wanneer het tijd is om koffie te gaan drinken, is hij nog maar gewoon van een ingetogen rood en als de avond komt — de vroege herfstavond — verdonkert onze appel zienderogen tot een rood-blauwachtig grijs. Gaan we nog later de tuin in, dan is hij pikzwart geworden tegen een inktblauwe hemel...

Hoe zit het nu met het rood van die appel ? Verandert hij van kleur? Nee, roepen jullie allemaal ! Maar dan vraag ik weer wanneer heeft hij dan zijn echte kleur, wat is die echte kleur ? Is het die van 's middags, van 's avonds of van 's nachts ? Antwoordt daar eens op !

De geleerden hebben daar al eeuwenlang over nagedacht. En niet alleen over gedacht maar zij hebben ook proeven genomen en op snuffel gegaan. Zij toch zijn de grote detectives van de natuur !

Om te beginnen stonden zij stil bij de regenboog, bij dit mooie maar al te zeldzame, sieraad aan ons uitspansel, gaande van rood over oranje naar geel, over groen naar blauw, over indigo naar violet. Zij vonden echter algauw, dat je ook zelf « kleine regenbogen » kunt maken. Bekijk de fijn uitwaaierende stralen van een fontein eens, de straaltjes uit een gieter, als de zonnestralen er doorheen spelen ! Je ziet dezelfde kleurenschifting. Zo ontdekte men, dat in bepaalde omstandigheden het licht — dat kleurloze en geheimzinnige iets — zich in zeven bovengenoemde kleuren splitst. Doorschijnende lichamen als lucht, vensterglas, water (in dunne laag), laten het « witte » — lees kleurloze — licht door. Dat wil zeggen : zij slorpen geen enkele kleur op, zij zijn « kleurloos ». Ontmoeten die lichtstralen echter een ondoorschijnend lichaam — zoals onze appel er een is ! — dan bestaan er die volgende mogelijkheden : 1e Kleuren van het licht worden in dezelfde verhouding als ze er in aanwezig zijn, « teruggekaatst ». Dan is het ondoorschijnend lichaam « wit ». 2e Alle kleuren van het licht worden door het ondoorschijnend lichaam « opgeslorpt ». Dan is dit voorwerp « zwart ». 3e Het voorwerp kaatst enkel het rood terug en slorpt de andere kleuren op. Dan noemen wij het voorwerp « rood ». Zo zulen wij voorwerpen blauw, geel, enz... noemen, wanneer zij blauwe, gele, enz... stralen terugkaatsten en de andere opslorpen.

Nu zijn er echter heel slimme rakkers — ik zie hun ogen al glunderen — die vragen : Snuffeltje, maar... bruin dan of rose of grijs ?... Daar spreek je niet over !??

Wel, dat zit zo : In de zeven kleuren van de regenboog zijn drie hoofdkleuren : geel, rood en blauw. De andere kleuren uit die hemelse kleurengordel ontstaan door vermenging van twee naast elkaar liggende kleuren : rood met geel geeft oranje. Een voorwerp dat ons oranje toeschijnt, kaatst dus eigenlijk tegelijk èn rode èn gele stralen terug. Nu weten jullie zelf alweer, hoe het met groene voorwerpen gesteld is (geel met blauw). Zeer licht blauw of zeer licht rood (rose dus), is de kleurindruk, die we krijgen van voorwerpen, wanneer ze enkel maar een (klein) gedeelte van de gele, blauwe of rode lichtstralen weerkaatsen en alle andere kleuren opnemen.

Bruin nu is een kleur, die door DRIE kleuren wordt samengesteld. De drie hoofdkleuren, in een zekere verhouding teruggekaatst, geven ons de indruk van bruin. Er zijn natuurlijk ontelbare soorten bruin, zoals er ontelbare soorten rood, groen, blauw, enz.... zijn. De zuivere terugkaatsing van slechts die of die bepaalde kleur is dus maar theoretisch. Gewoonlijk worden « de kleuren van de regenboog » in één of andere, zeer moeilijk na te speuren combinatie naar onze gezichtszenuwen doorgestuurd.

Nu weten jullie dus, dat kleurindrukken een effect zijn van het zonlicht. Alle kleurindrukken komen van de zon ! Neem de zon weg en er is geen kleur meer ! Maar... de oppervlakte van de lichamen oefenen toch ook invloed uit ! Als wij willen, dat een voorwerp ons groen toeschijnt, smeren wij het in met een stof die de eigenschap bezit voornamelijk groene lichtstralen terug te kaatsen. Gemakkelijkheidshalve heten wij zulke stof « groene verf »... Zo bestaan er nu tal van ogenschijnlijk zeer eenvoudige, maar in de grond zeer geheimzinnige verfstoffen ! Wat al te gemakkelijk denken wij echter, dat het deze stoffen zèlf zijn, die de kleur tot stand brengen. En ze zijn slechts bescheiden hulpmiddel !

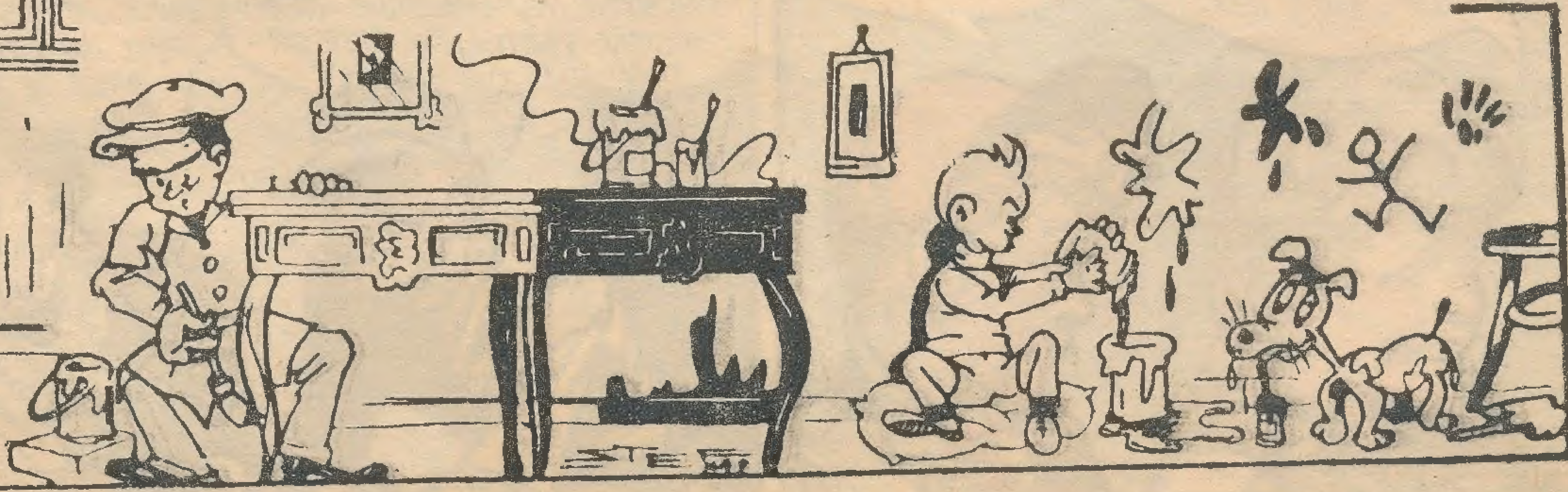
Wat wij zeer goed moeten uitéén houden is dit : er is een groot verschil tussen het mengen van lichtstralen en het mengen van verfstoffen ! Ik zei dat geel met rood en blauw een soort bruin geeft. dat is waar, als men verf mengt ! Mengt men echter gele, rode en blauwe lichtstralen dan krijgt men weer... « wit » licht ! Mengt men blauwe en rode verf, dan krijgt men een vuilgrijze violettint. Mengt men echter rood en blauw licht dan krijgt men een zeer helder en prachtig purper ! Nog sterker: Mengt men chroomgeel met ultramarijn-blauw, dan krijgt men een mooi levendig groen. Maar mengt men lichtstralen van die kleur dan krijgt men... wit licht !!

En tot slot : weten jullie dat er ook « kleuren » moeten bestaan die niemand — althans geen mens — kan waarnemen ? Dat zit zo ! Alle « kleurindrukken » zijn « aethertrillingen », zoals je ook « geluidstrillingen » hebt. Zij verschillen enkel van elkaar, evenals ook weer deze laatste, door een tragere of snellere trilling. Te trage of te snelle geluidsindrukken zijn niet meer door het menselijk oor waarneembaar (misschien wel door het dierlijk gehoor ??!) Zo staat het er nu ook bij met de « kleurtrillingen ». Het rood is het gevolg van de traagste door ons waarneembare aethertrillingen. Het violet krijgen wij door de waarneming van de vlugste, door ons nog waar te nemen trillingen. Nu zijn er echter beneden het rood nog tragere kleurtrillingen, onzichtbaar voor ons oog, maar toch natuurkundig « waarneembaar ». De thermometer stijgt in deze « zone » van de « regenboog » ! Dat noemen we de **infrarode stralen !** Evenzo bestaan er boven het violet, nog snellere trillingen : de algemeen bekende, maar voor ons oog onzichtbare **ultraviolette stralen !**

En nu weten jullie al heel wat over « Wat is kleur ». Dus nu maar gauw naar Sjarel !

Met Robbedoes vooruit en vooraan ! !

Je trouwe aartsrakker, SNUFFELTJE.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en -datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels of in bankbriefjes. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). - De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT
van nu tot einde Maart 1950 :

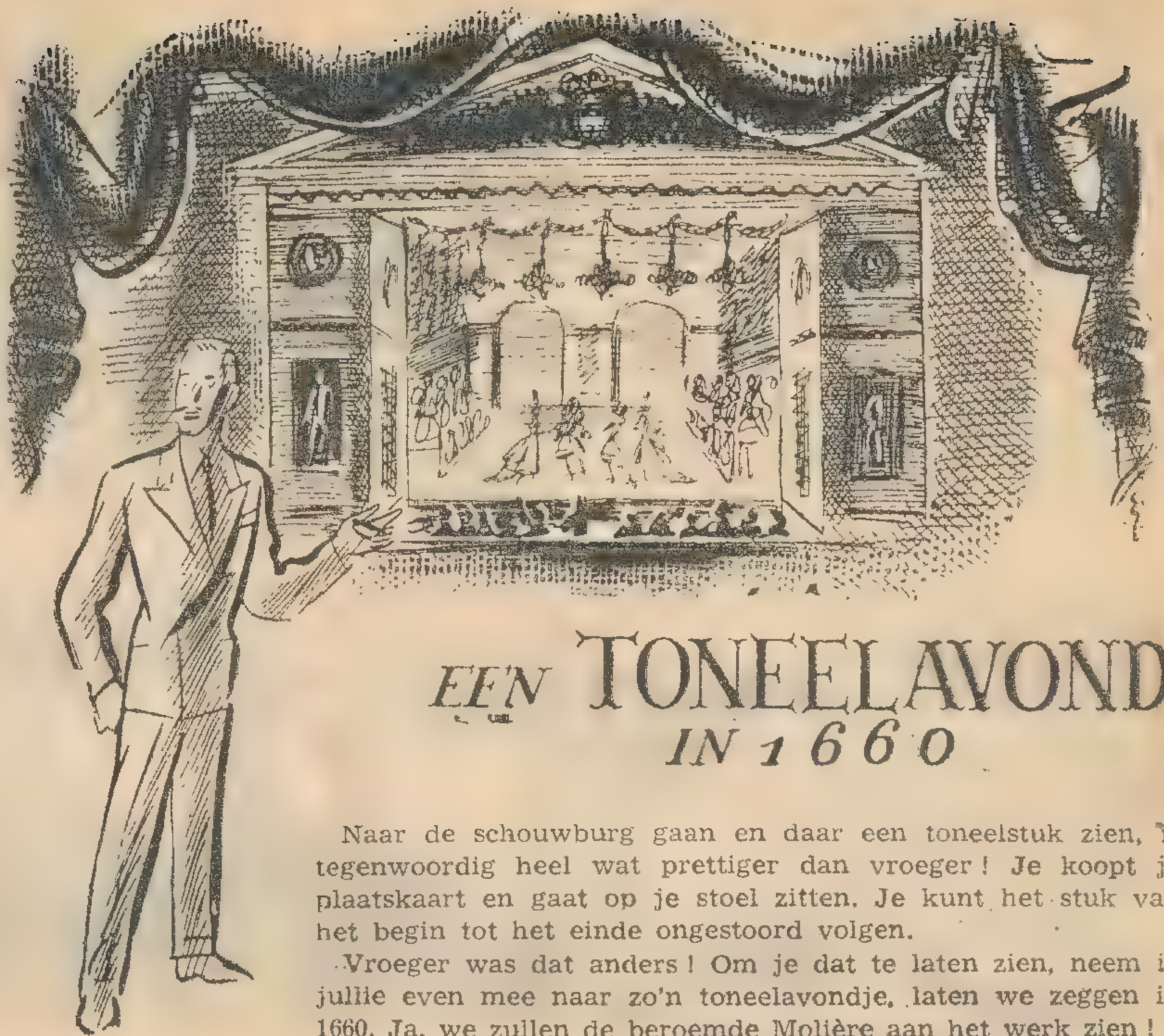
VOOR NEDERLAND : Fl. 3.25.
VOOR BELGIE : Fr. 52.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; Voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of -lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentiedienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet-clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

EEN TONEELAVOND IN 1660

Naar de schouwburg gaan en daar een toneelstuk zien, is tegenwoordig heel wat prettiger dan vroeger ! Je koopt je plaatskaart en gaat op je stoel zitten. Je kunt het stuk van het begin tot het einde ongestoord volgen.

Vroeger was dat anders ! Om je dat te laten zien, neem ik jullie even mee naar zo'n toneelavondje, laten we zeggen in 1660. Ja, we zullen de beroemde Molière aan het werk zien !

Ik zou je graag een stoel en zelfs een fauteuil aanbieden, maar dat kan nu eenmaal niet, want in heel de zaal is geen stoel te vinden. De schouwburg is één grote, lege ruimte, waar het publiek vrolijk door elkaar wandelt, als was het jullie speelplaats aan school. En iedereen tatert, roept en schreeuwt maar ! Ooit een perron met vrolijke vacantiegangers gezien ? Daar lijkt het nog het meeste op.

— Wie zijn die zwierig uitgedoste en zwaar geschminkte dames en heren, die door het publiek flaneren ?

— O, dat is speler die-en-die. En dat daar is de nar... antwoordt men.

Ja, het gebruik wil nu eenmaal, dat de acteurs zich van te voren al aan het publiek laten zien om hun pruiken en gewaden te laten bewonderen. Tot wanhoop van de regisseur natuurlijk, die altijd met iets nieuws voor de dag moet komen, wat op die manier al heel moeilijk wordt.

De zaal is volgelopen. Op de bovengalerijen staan de mensen werkelijk opeengepakt. De plaatsaanwijzers — hier zijn dat potige kerels — hebben 't druk. Hun taak is tevens er voor te zorgen, dat de toeschouwers ook betalen. Vaak ontstaat er ruzie, want baldadige elementen zoeken telkens de « orde » te verstoren.

Eindelijk gaat het gordijn op en trachten de spelers te beginnen. Maar nu komt eerst de adel nog binnen Het is gewoonte, dat die niet verschijnt voordat het stuk begonnen is. Met veel lawaai schrijden ze de zaal door, klimmen het toneel op en gaan daar op bankjes zitten, die links en rechts van het speelplan staan opgesteld. Zo wil het de mode in die dagen. De adel ziet spelen vanop het toneel zelf !

Ontdekt nu een of ander markiesje zijn vriendje de burggraaf aan de andere kant, dan schreeuwt hij hem zijn groet toe (wat al heel erg is voor de spelers en voor de mensen in de zaal !) en vraagt of er geen nieuws is. We mogen al blij zijn, dat hij niet over het toneel wandelt en zo met zijn vriendje gaat praten.

Zo werd in de 17de eeuw een toneelstuk gespeeld. In die atmosfeer schreef een genie als Molière zijn blijspelen Ja, Molière is wel de grootste toneelschrijver, die Frankrijk ooit gehad heeft en behoort tot de beste der wereld. Maar heeft hij zichzelf ooit anders beschouwd dan als een broodschrijver en toneelhansworst ? Hij verstond zijn vak tot in de puntjes en daarmee uit.

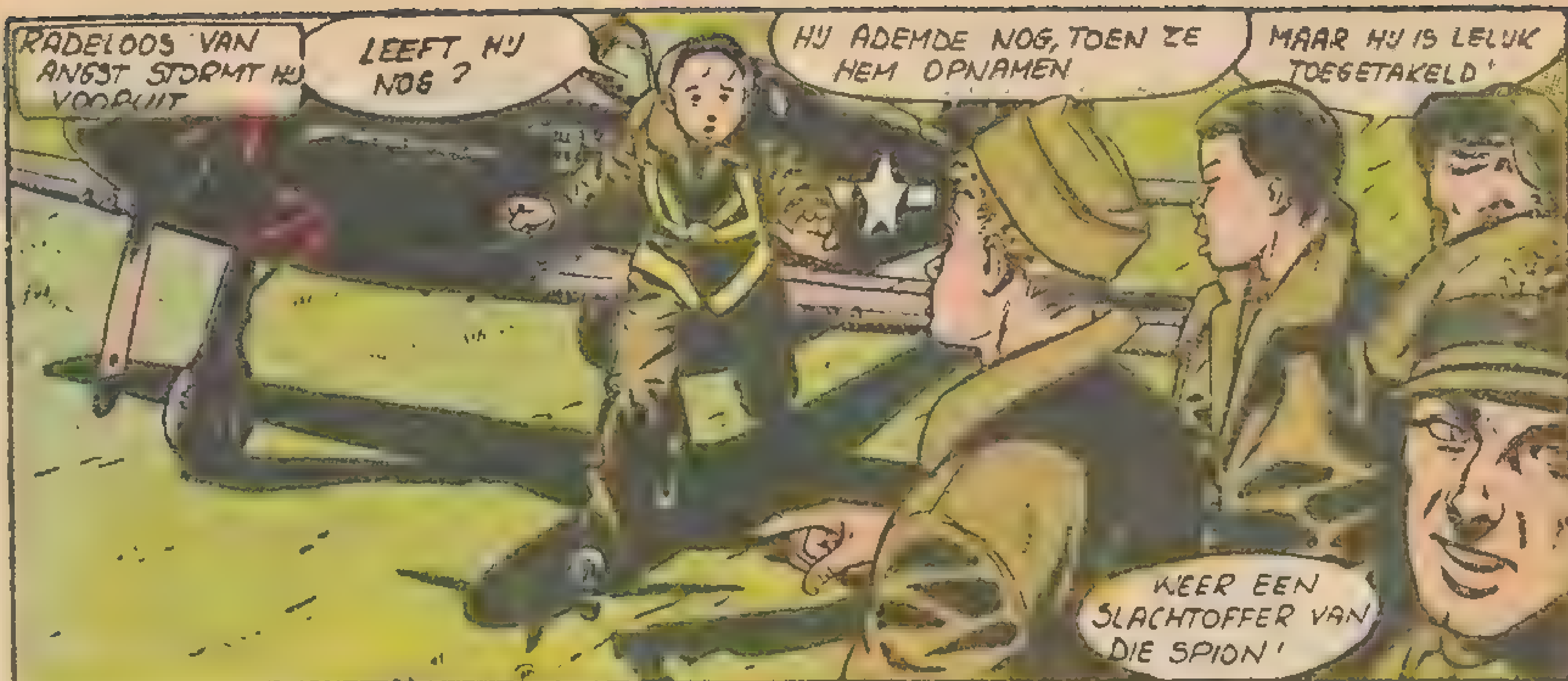
Als leerling van de Paters Jesuieten had hij smaak gekregen in toneel. Op de Jesuieten-colleges werden toen toneelspelen opgevoerd, die volle zalen trokken. Hij kwam dus uit een uitstekende school. Maar hij moest geld hebben om te kunnen leven en zo zien we hem met een reizende troep het platteland afgaan en kluchten schrijven. Hij had de Italianen zien improviseren op de Pont-Neuf met als publiek het gewone volk. Dergelijke kluchten, draken en grappige stukken schrijft Molière nu ook

Als hij weer in Parijs terug is, verandert dat niet. Integendeel ! De koning is hem goed gezind, maar de koning wil op zijn tijd ook wel eens lachen, juist als de gewone stervelingen. Verder houdt de vorst van balletten, van dansen dus. Hijzelf was een uitstekend danser. Die twee geneugten samennemen, dat was het ideaal. Molière schrijft dus « komische baletten » iets wat nooit verveelt ! Verbeeld je, een stuk, waarin alleen maar gesproken en niet gezongen en gedanst werd ! De componist Lulli wordt zijn baas en Molière mag al heel blij zijn, als hij erin slaagt, iets te schrijven, dat als vanzelf op een ballet uitdraait. Molière danst en zijn troep danst ook. Een dans is zo omstreeks 1660 al even voornaam als het gesproken woord. Trouwens een stuk, dat alleen maar voorgedragen werd kon het onmogelijk « doen » in zo'n roezemoezige zaal. Toneel was voor alles « kijkspul » : costumes, decors, beweging en lawaai.

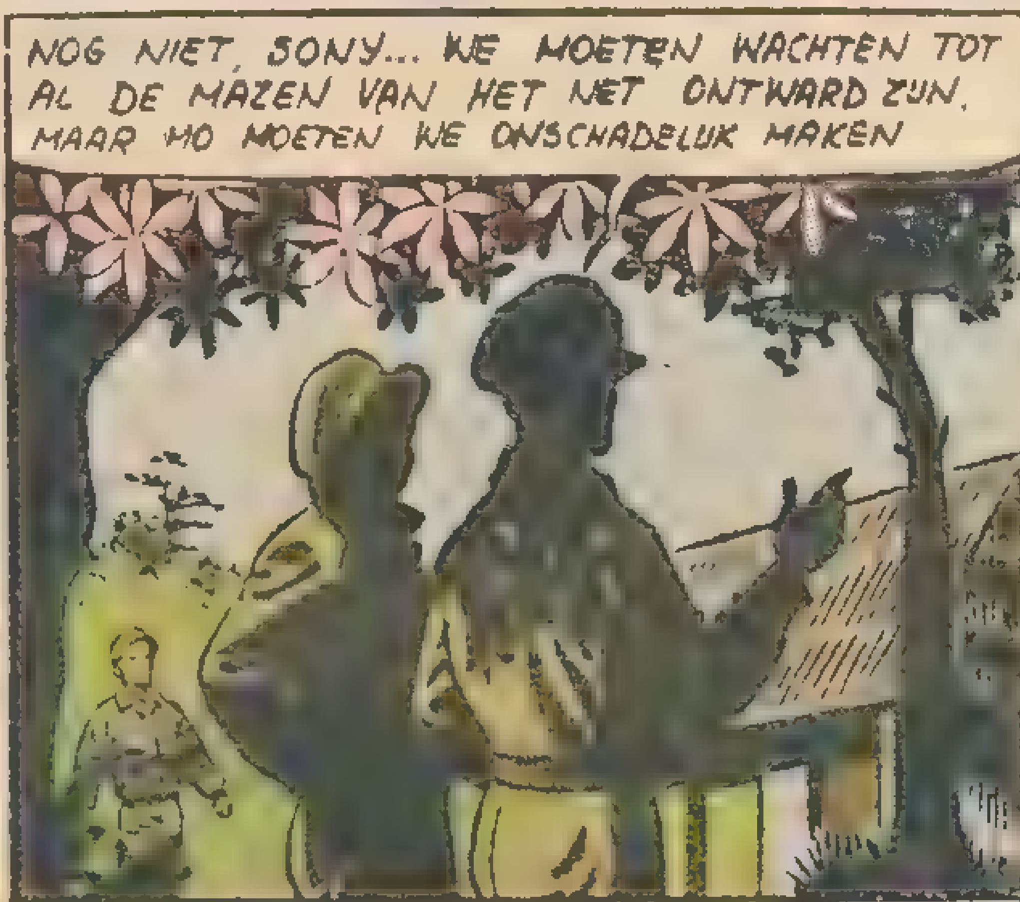
De grootheid van Molière bestaat juist hierin, dat hij in die omstandigheden toch nog stukken kon schrijven, die de mensen pakten en iets meegaven. Maar... dat heeft hij zeker niet met opzet gedaan.

DE VLIEGENDE TIJGERS

HO HEEFT HET VLIEGTUIG WAARIN BUCK MOEST OPSTIJGEN ONKLAAR GEMAAKT TUMBLER DIE ZICH BIJ HO VOOR EEN VERRADER LAAT DOORGAAN, HEEFT BUCK NIET MEER KUNNEN WAARSCHUWEN. HET VLIEGTUIG STORT ALS EEN VLAMMENDE TOORTS TE PLETTER, TERWIJL MEN VREEST VOOR BUCKS LEVEN.

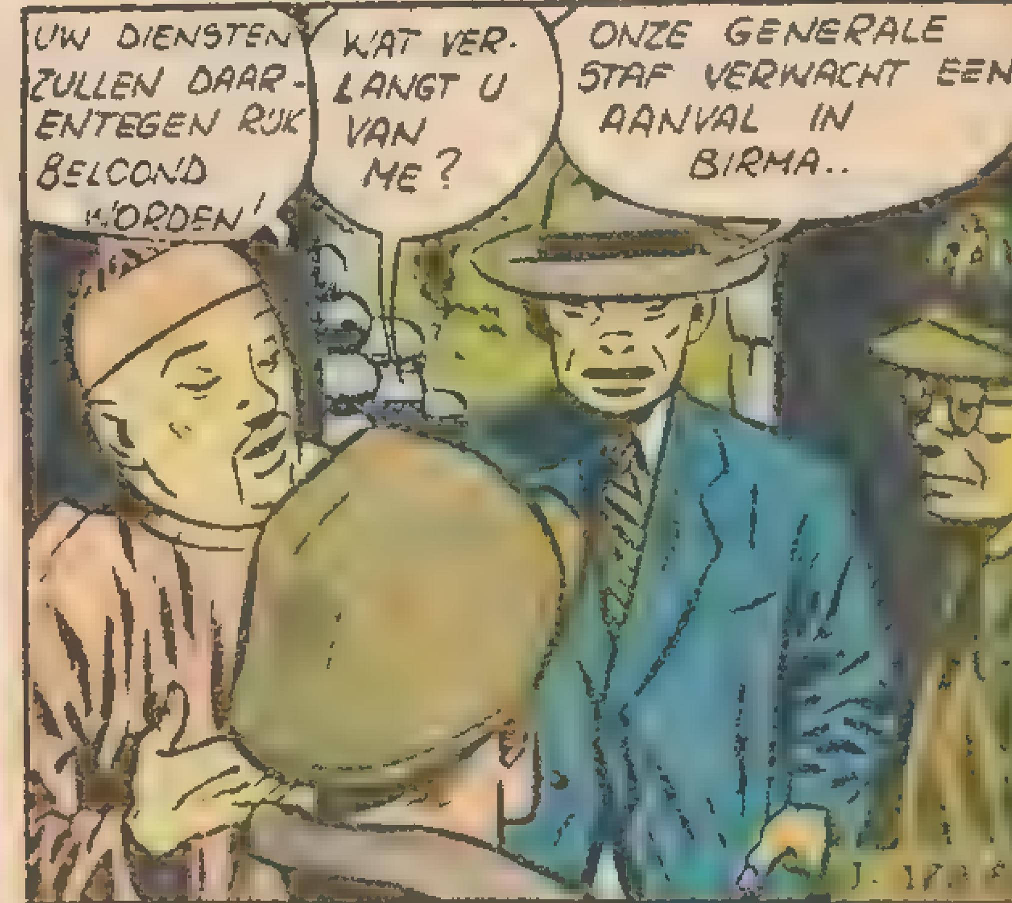

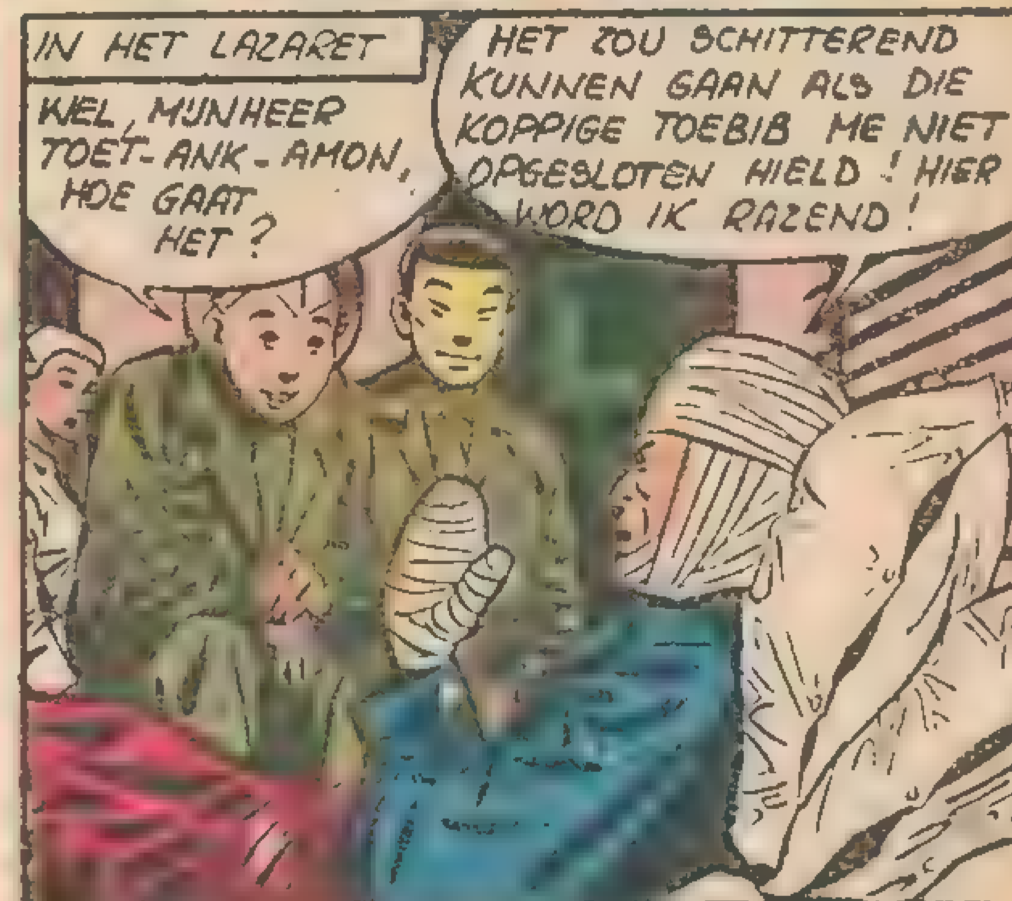

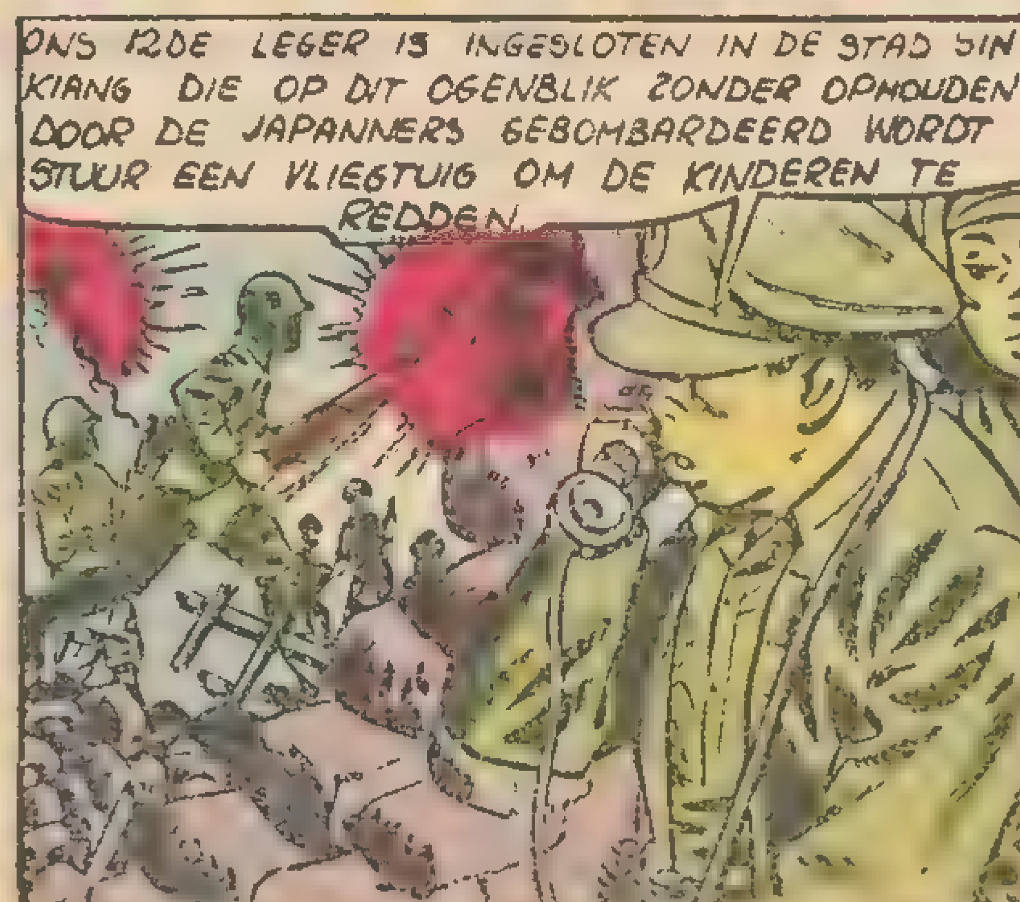

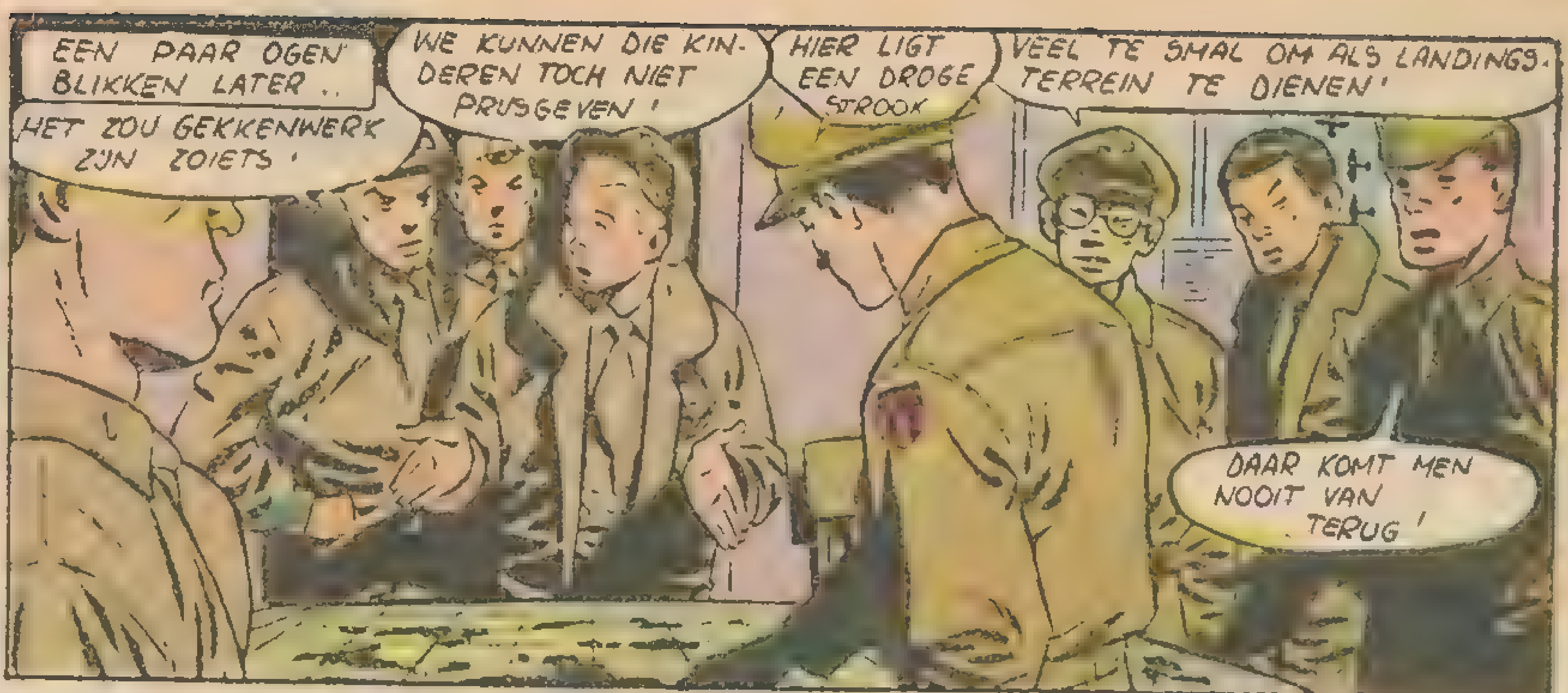

LUISTER. IK ZAL AL HET MOGELIJKE DOEN MAAR IK KAN NIET BELOVEN DAT IK VRIJWILLIG EEN VLIEGTUIG MET ZIJN BEMANNING DE DOOD ZAL INSTUREN

EEN PAAR OGENBLIKKEN LATER..
HET ZOU GEKKENWERK ZIJN ZOIETS!
WE KUNNEN DIE KINDEREN TOCH NIET PRIJSGEVEN!
HIER LIGT EEN DROGE STROOK
VEEL TE SMAL OM ALS LANDINGSTERREIN TE DIENEN!
DAAR KOMT MEN NOOIT VAN TERUG!

HET ZOU ZELFMOORD ZIJN!
MAAR DIE KINDEREN DAN?
IK GA ER HEEN!
NEEN! ALLEEN BUCK DANNY HAD DIE OPDRACHT KUNNEN UITVOEREN IK WAARSCHUW DE CHINEZEN

WAT LATER
WEL, ZUSTER, BEN JE NU AAN 'T HUILEN?

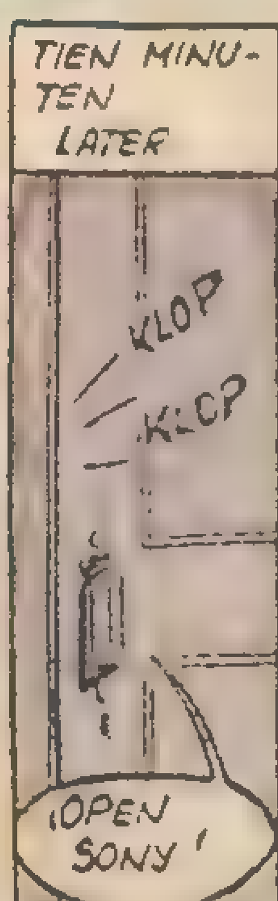

GRESELIJK! ALS IK ER AAN DENK, DAT DIE CHINESE KINDERTJES IN DIE AFSCHUWELIJKE SLACHTING VAN SIAN-KIANG ZULLEN OMKOMEN
WAT EEN ELLENDE!

..SUSAN HOLMES, MIJN BESTE VRIENDIN IS BIJ HEN. IK ZAL HAAR NOOIT MEER ZIEN
SUSAN HOLMES! DIE HEB IK OOK GEKEND! (1)
(1) ZIE DE GEHEIMEN VAN MIDWAY

MAAR BEN JE KRANKZINNIG BUCK?
IK MOET ER UIT! HET LEVEN VAN DE KINDEREN IS IN MIJN HANDEN!

DAT IS GEWOON ZELFMOORD!
IK BEN DE ENIGE DIE VOOR DE OPDRACHT IN AANMERKING KOMT. HOU ME NIET TEGEN!

VLUG! DOKTER! DANNY BUCK WIL WEG!
ER IS MAAR EEN MIDDEL OM HAAR HET ZWIJGEN OP TE LEGGEN!

TIEN MINUTEN LATER
KLOP
KLOP
OPEN SONY!

COMMANDANT
WAT
VLUG! EEN DAKOTA EN VRIJWILLIGERS OM DE KINDEREN TE REDDEN!

IK BEN DE EERSTE!
EN IK DE TWEEDE! U KAN OP ONS REKENEN, COMMANDANT!
VLUG JONGENS, WE GAAN!

DANNY! MAAR IK DACHT DAT..
IK BEN GENEZEN, KOLONEL, IK VLIEG NAAR SIN-KIANG.

DAT KAN IK NIET TOELATEN
MAAR, KOLONEL, IK

INTUSSEN IN HET LAZARET.
WAAR IS DE HOOFDVERPLEEGSTER?
BIJ COMMANDANT DANNY!

MISS PLUMERY! WAT IS ER GEBEURD?

Ze gaan de grot binnen. Daar ligt de schat voor hun ogen uitgestald. Het is één geglinster van goud en zilver en kostbare edelstenen. De kapitein ligt er midden in. "Kom binnen, Jim, roept hij, je bent een beste kerel! En... ben jij dat, Silver? Wat kom jij hier doen?" "Ik, zegt Silver, ik keer terug tot mijn plicht."... Hij kijkt gretig met één oog naar de schatten.

Die nacht vieren ze feestelijk het gelukkig einde van hun tocht. Ze eten een geitenbok, die Ben Gunn geslacht heeft, en drinken een fles wijn van de "Hispaniola". Silver is weer de oude en dient tafel.

Maar plotseling worden ze gestoord door gejammer buiten. Ze gaan kijken. Het zijn de drie overgebleven muiters die om vergiffenis smeken. "Arme duivels, zegt Dr. Livesey, ik vrees dat wij ze zullen moeten achterlaten."

Een Loopbaan

(Vervolg)

Nadat we vorige keer gesproken hebben over mogelijkheden en vereisten om officier bij het vliegwezen te worden, zullen we het nu hebben over de loopbaan van onder-officier. Herinneren we er eerst even aan, dat de onderofficiers-graden bij de Belgische luchtmacht zijn: Sergeant, 1ste sergeant, 1ste sergeant-majoor, adjudant, adjudant 1ste klas. Een korporaal is geen onderofficier.

Hoe wordt men nu onderofficier ?

1) Bij het vliegend personeel.

Tenminste 17 jaar en ten hoogste 22 jaar oud zijn op de eerste dag van het trimester, waarin het toelatingsexamen wordt afgenomen. De maximum ouderdomsgrens wordt verhoogd tot 23 jaar voor de bezitters van het burgerlijk brevet van piloot.

Slagen in het letterkundig en wetenschappelijk examen (4e lagere middelbare).

Voldoen aan de geneeskundige lichamelijke en psychotechnische proeven.

Met vrucht de cursussen der verschillende scholen volgen (bestuurder, navigator, radiotelegrafist).

Opmerking: De leerlingen, die niet slagen in het examen voor vliegtuigbestuurder, kunnen nog leerling-navigator of leerling-radiotelegrafist worden.

De aanvragen dienen gericht tot de Generale Staf van de Luchtmacht (A. D. O. T.), Prins Boudewijnkazerne, Daillyplein, Brussel.

2) Bij de specialisten.

Tenminste 16 en ten hoogste 30 jaar oud zijn.

De maximum ouderdomsgrens is 40 jaar voor bezitters van een diploma of brevet van een of andere specialiteit. Candidaten, die onder de 18 jaar zijn, en geen voldoende technische vorming hebben, worden niet aangenomen voor ze 18 jaar geworden zijn. Voorkeur hebben candidaten van een beroepsschool of technische school.

Voldoen aan de geneeskundige, technische en psychotechnische proeven.

Met vrucht de cursussen van de school voor specialisten volgen.

De aanvragen worden gericht tot de Commandant van het Recruteringscentrum der Luchtmacht, Groenveldkazerne, te Melsbroek.

3) Bij het troepenkader.

Tenminste 18 jaar en ten hoogste 30 jaar oud zijn.

Voldoen aan de geneeskundige en psychotechnische proeven, en tenminste de kennis hebben van de 5e graad der lagere school.

Candidaten voor de politie en de ziekenverpleging volstaan met de kennis van de 4e graad der lagere school.

Met vrucht de cursussen der scholen van hun beroep volgen.

De aanvragen worden gericht tot de Commandant van het Recruteringscentrum der Luchtmacht, Groenveldkazerne te Melsbroek.

VRAGENBUS

Air Enthousiasts. — Hier geven we het gevraagde lijstje van de in bedrijf zijnde Britse vliegtuigfabrieken. Airspeed, Armstrong Whitworth, Auster, Avro, Blackburn & General, Boulton Paul, Bristol, Chilton, Chrislea, Cierva, De Havilland, Elliotts, English Electric, Fairey, Firth, Folland, Gloster, Handley Page, Hawker, Heston, Martin-Baker, Muntz, Percival, Planet, Reid & Sigrist, Saro, Scottish Aviation, Short, Slingsby, Sponson, Supermarine, Vickers, Westland. De geruchten, die jullie gehoord hebben, wat betreft het openen van een vliegtuigfabriek in Duitsland, kunnen we niet bevestigen. Hoogstwaarschijnlijk zijn 't maar praatjes daar tot nu toe alle luchtvaartactiviteit door de Geallieerde Bezettingsautoriteiten verboden is. In Italië echter worden er al lang weer vliegtuigen gebouwd! De voornaamste fabrieken zijn: Aernova, Alaparma, Ambrosini, Breda, Caproni, Fiat, Lombardi, Macchi, Meridionali, Movo, Nardi, Piaggio, Savoia-Marchetti, Viberti. Italië bezit ook weer een luchtmacht. Ingevolge het vredesverdrag is de sterkte ervan echter beperkt tot 350 vliegtuigen, waarvan 200 jacht- en waarnemingstoestellen en 150 transporttoestellen. Het land mag echter nog geen bommenwerpers hebben. De troepensterkte bedraagt rond de 24.000 man. De voornaamste toestellen in dienst zijn: Jachtvliegtuigen: Supermarine Spitfire 9, North American Mustang. - Verkenning: Cant Z.506, Lockheed Lightning, Stinson Sentinel. - Transport: Beech C-45, Fiat G. 212 en G. 12, Savoia Marchetti 79 en 82. - Opleiding: Caproni 164, Fiat G 46, G. 50 en G. 50B, Nardi FN 305, S. A. I. 7 en 1001 « Griffo ». Italiaanse militaire toestellen zijn te herkennen aan een kokarde op vleugels en romp, die bestaat uit een rode, witte en groene ring, met het rood aan de buitenkant.

P. K. uit Leuven. — Voor de zoveelste maal herhalen we, dat « Robbedoes » geen boeken of plannen voor modelvliegtuigen verkoopt. We kunnen je dus jammer genoeg niet helpen. In België bestaat geen officiële jeugdluchtvaartgroepering, waarbij men gratis kan leren zweefvliegen.

Jachtpiloot. — De voornaamste Belgische luchthavens zijn: Antwerpen (Deurne), Brussel (Evere), Brussel (Melsbroek), Knokke (Het Zoute), Gent (St. Denijs-Westrem), Luik (Bierset-Awans), Oostende (Middelkerke). Kleinere vliegvelden zijn: Keerbergen en Grimbergen. In Belgisch Congo heeft men de luchthavens van Leopoldstad, Boma, Matadi, Coquilhatstad, Libenge, Stanleystad, Kasenyi, Costermanstad, Usumbara en Elisabethstad. Een volledig overzicht van de Belgische luchtvaartindustrie kunnen we in de beperkte ruimte van onze rubriek niet geven. Een zeer goed artikel over dit onderwerp is te vinden in « Vliegwereld » van 27 October l. l. Dit nummer blijft verkrijgbaar bij « Lutec », Lundenstraat 40, Deurne-C.

Kally 2181. — Enkele der voornaamste Britse vliegtuigen, die de laatste maanden uitkwamen, zijn: Armstrong Whitworth Appollo, verkeersvliegtuig. Auster Autocar, vierpersoons toer- en sportvliegtuig. Avro 707, Delta-proefvliegtuig. Blackburn Y. A. 5, vliegtuig voor duikboot-bestrijding. Bristol Brabazon, reuzen transportvliegtuig. Cierva Skeeter 2, hefschroefvliegtuig. De Havilland 106 Comet, straal-transportvliegtuig. De Havilland D. H. 112 Venom, straaljager. De Havilland D. H. 113, nachtjager. Fairey 17, vliegtuig voor duikboot-bestrijding. Gloster Meteor 8, straaljager. Handley Page Hermes 5, transportvliegtuig. Handley Page (ex-Miles) Marathon 2, proeftransportvliegtuig. Vickers Varsity, tweemotorig trainingsvliegtuig. Supermarine 510, proefvliegtuig. Westland Wyvern 2, aanvalsvliegtuig.

Helicopter Pilot. — We danken je voor de opgezonden tekeningetjes, doch kunnen deze niet in onze RVC-rubriek plaatsen. Zie je je eigen werk graag in « Robbedoes » verschijnen, stuur het dan eens aan Snuffel, die er in zijn knollentuin wellicht een hoekje voor kan vinden. Hetzelfde voor je verhaal. Florinne is wel degelijk een Belg, en ontwerper van het door je vriend geziene model. Van een Douglas-helicopter hebben we nooit gehoord!

Vlieger BOB.

CLUBNIEUWS

Hoera, we zijn blijgemoed over de drempel van 1950 gestapt. Hoewel we uiteraard niet veel moeten hebben van zo'n dor ding als een balans, kan het toch geen kwaad om ons even te bezinnen en de balans op te maken van de activiteit der plaatselijke clubs.

Er zijn natuurlijk heel wat plaatselijke clubs gesticht in de loop van dit jaar. Dit is een goed teken. Het bewijst, dat er nog fit zit in onze jongens en meisjes.

Andere clubs zijn spoorloos verdwenen en geen detective is in staat om hen nog terug te vinden. Wie zal hun de eerste steen werpen? Een club stichten is tamelijk gemakkelijk, maar zich werkelijk een leider tonen, een jongen, die weet aan te pakken, dat is alweer veel moeilijker. Maar over het algemeen zijn onze clubleiders toch de « rechte mannen op de rechte plaats ». Als we vernemen, dat zo'n jongen zich na jaren terugtrekt uit het clubleven, omdat een andere taak hem te wachten staat, dan is het toch een verblijdend feit, als hij ons schrijft, dat hij zich niet alleen flink vermaakt heeft met zijn club, maar bovendien ook iets geleerd heeft voor later.

Op het einde van een oud jaar en aan het begin van een nieuw jaar, doet het ons werkelijk genoegen, dit te kunnen vaststellen...

En nu: Met Robbedoes vooruit en vooraan!

Met het wapperende Robbedoesvaandel gaan we 1950 tegemoet!

De beste wensen van Robbedoes en van alle bewoners van het Robbedoeshuis vergezellen jullie allen!

OPROEP

Rakker R. Bouvri heeft een plaatselijke club gesticht. Kamperen en roeien, ook nog andere vermakelijkheden. Schrijven naar: R. Bouvi, Zandvlietstraat 5, Kiel, Antwerpen. Iedereen welkom! Jongens kunnen ook komen iedere Woensdag van 2 tot 5 uur.

De Zwarte Page

Een Driekoningenverhaal

OEN de Drie Wijzen uit het Oosten eindelijk voor de grot aankwamen, bleven ze van verbazing 'n ogenblik op hun rijdieren zitten. Heel hun gevolg stopte tegelijk met hen. Een schitterend licht straalde uit de grotopening, als vlamden daarbinnen duizend wonderbare sterren.

Toen stegen ze eerbiedig van hun kamelen, die hen door de woestijn naar Betlehem gewiegd hadden. Ze traden plechtig nader. Ook zij zagen « het Kind, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe ». Maar tegelijk zagen ze ook, dat van dit Kind al die glans en luister uitging, terwijl anderen er slechts een hulpeloos wichtje in zagen, dat met armpjes en beentjes spartelde.

Daarmee legden ze voorgoed hun trots af en de steile voornaamheid, die met het verwerven van rijkdom en kennis onwillekeurig ook hun deel geworden was. Nu spraken ze niet meer uit de hoogte. Nu wisten ze zich onzegbaar klein voor de Heer van hemel en aarde. Ze waren blij, zijn dienaren te mogen zijn. Tot grote verwondering van hun gevolg, knielden ze voor het spartelend Wichtje neer, bogen hun hoofd tot tegen de grond en boden met trillende handen hun kostbare geschenken : goud, wierook en myrrhe. Tenslotte waren ze zelf verwonderd over deze gang der gebeurtenissen.

De herdertjes, die al enige dagen eerder bij de Zaligmaker verschenen waren, bleven met hun kudde in die landstreek. Ze hadden hun oude tenten vlakbij de grot gezet. Zo hoorde men binnen af en toe het blaten van een lammetje, dat zijn moeder zocht. Er trippelde een bedrijvig herderinnetje binnen, dat boodschappen voor de Moeder van Jesus gedaan had. Er stond een blinde herder op zijn fluit te blazen om het Kindje rustig te doen inslapen.

Toen met plechtigheid de meegebrachte geschenken door de Wijzen aan de voeten van het Jesuskindje waren neergelegd, keken de mannen uit het Oosten elkaar aan. Het was tijd om de grot weer te verlaten ! Maar dan bleken deze rijke en geleerde mannen weer minder edelmoedig te zijn dan de herdertjes. Dat kwam natuurlijk omdat ze verstandiger en daarom nuchterder waren ! Luister.

Voordat Melchior ging, liet hij door een knecht eerst het ebbenhouten kistje, waarin het goud geweest was en dat van binnen met kostbare zijde was gevoerd, opnemen, sluiten en wegdragen. Kasper gaf aan zijn lijfslaaf het gouden vaatwerk, waarin de wierookkorrels gezeten hadden. En hij riep hem terug, om ook het gouden wierookvat weer mee te nemen, dat voor de kribbe te walmen stond. Ook Baltasar gelastte zijn negerpage de kostbare, gebombeerde kistjes, waarin de myrrhe was geweest, en die met kostbare edelstenen waren versierd, weer in te pakken.

Het Kindje Jesus zag dat alles wel, maar bleef vriendelijk lachen. Maria bedankte met een eenvoudige, maar echt gratievolle buiging. Sint Jozef bekeek de uitgestalde schatten aan de voet van de kribbe en verblijdde zich, dat hij daarmee de armen helpen kon. O, hij zou niets voor zichzelf houden en het Kind en zijn Moeder zouden eten en leven van het werk zijner handen...

Alles in de grot ademde vrede en blijdschap.

Toen trok ieder zich terug om het Kindje te laten slapen. De negerpage, die Galaon heette, trad de weelderige tent van zijn meester binnen. Ieder was moe van de reis en wilde naar bed. De Zwarte Koning gaf het goede voorbeeld. Ook Galaon lag spoedig op zijn zacht divanbed. Daar het in die streek nogal koud was, vond hij het maar wat fijn, dat hij een warme vacht van eiderdons had.

Hoe moe hij ook was, de slaap wilde maar niet komen. Hij lag aldoor te denken aan dat lieve, kleine Kindje, dat zo verstandig kijken kon. Hoe koud moest het daar in die stal nu niet zijn zonder dekens ! Waarom had Baltazar, zijn heer, niet een hoekje van zijn eigen tent aangeboden ?

Hij gleed van zijn divan en tuurde door een spleet van het tentdoek naar buiten.

Heel de hemel wemelde van sterren en de grote, wonderbare ster stond met haar staart recht boven de grot ! Galaon kon de omgeving heel goed opnemen en alles onderscheiden. Hij zag de kamelen rustig liggen. In de verte hinnikte een paard en ergens anders blafte een herdershond. Hij hoorde dichterbij een lammetje blaten en keek daarom naar de tenten van de herders.

Hé, daar was een kleine jongen, ongeveer even oud als hijzelf ! Kon die ook niet slapen ?...

Nu glipte Galaon helemaal de tent uit en de twee jongens ontmoetten elkaar.

Beni, zo heette het herdertje, was maar een arm jongetje. Dat zag Galaon al aanstonds en hij wilde er zijn neus al voor ophalen. Maar toen hij eraan dacht, dat het wondere Kindje in de grot dit arme herdersjongetje even vriendelijk had toegelachen als hem, de rijke verwende page van koning Baltazar, veranderde hij van gedachte. Waarom zouden ze geen vriendjes kunnen zijn ?...

Ze probeerden met elkaar te praten. Dat ging echter niet, want ze verstonden elkaars taal niet. Wel begrepen ze elkaars gebaren en spoedig waren ze het eens. Ze zouden samen naar de grot teruggaan, maar niet met lege handen natuurlijk !

Galaon liet een fijn parelsnoer zien, dat hij op zijn verjaardag van koning Baltazar zelf gekregen had. Beni schudde bedroefd het hoofd. Hij had niet zo'n kostbaar geschenk.

Toen toonde Galaon hem zijn kostbare armbanden en enkel-versieringen, allemaal van puur goud. Weer schudde Beni het hoofd.

Hij trachtte zijn vriendje duidelijk te maken, dat het Kindje veel liever iets had, waarvoor je zelf moeite had gedaan. Dus geen parels, goud of robijnen. Beni wist wat beters. Galaon hoefde maar mee te komen...

Zo holden de twee jongens door de koude Oosterse nacht. Beni wist de weg. Ze liepen een heel eind, tot ze bij een hulststruik kwamen, waarvan in het maanlicht de rode bessen als robijnen glansden. Van die takken zouden ze plukken. Mes of schaar hadden ze niet en de dorens en hulstblaadjes prikten erg ! Maar het was voor het Kindje, dat daar zeker plezier in zou hebben en zo telden ze die schrammen en wondjes niet.

Toen ze ieder een mooi bosje hulst hadden, vonden ze nog klimop rond een oude eik. De vette groene blaren glansden als zilver in maanlicht. Daarom besloten de jongens, ook die bij hun winterboeket te doen. Zo was het werkelijk prachtig !... Nu gauw naar de grot, waar de kleine Jesus sliep.

Toen ze voor de armelijke ingang van de grot stonden, waar de nachtwind door een oude zak blies, besloten ze heel stil naar binnen te gaan.

Maria en Jozef bleken in diepe slaap. Ook het Kindje bewoog niet. Er walmde alleen een oliepitje en het goedig ezeltje wapperde met zijn oren.

Toen de twee vriendjes met ingehouden adem voor de kribbe stonden, zagen ze op de grond de schatten der Drie Wijzen. Als ze daar hun gave eens bijlegden ?...

Maar wat was dat ? Het Kindje was wakker geworden en... het lachte. Toen knikte het hen duidelijk toe, keek van hen naar zijn Moeder en legde zijn vingertje op het mondje. Of de vriendjes heel stil wilden zijn en niemand wakker maken !

Toen Beni omkeek naar z'n vriendje Galaon om samen met hem de grot uit te gaan, bleek het nikkertje al verdwenen. Voorzichtig ging hij nu maar alleen uit de stal. Buiten kwam hij Galaon tegen, die blijkbaar naar zijn tent gehold was en met iets kwam aanslepen. Het was de prachtige deken van eiderdons ! Die wilde hij nog naar het Kindje brengen en over de kleine voetjes leggen. Zelf zou hij dan het wel koud hebben, maar het Kindje had het zeker warm.

De zwarte page had begrepen. Om Jesus aangenaam te zijn, moest hij iets offeren, dat hij zelf moest derven ! Hij was nu even gelukkig als Beni, het arme herdersjongetje. Dat Jesus tevreden was over zijn nieuwe vriendjes, hoef ik jullie niet te zeggen.

ANGELO.

Mens en dier tegen elkaar afgewogen

ALS je een poes aan haar staart trekt of Bello een blik aan zijn staart bindt, ben je een dierenbeul en een grote deugniet. Dieren kwellen — en zeker ze doodmartelen — kan je in de gevangenis brengen. Toch bestaat er bij ons geen enkele wet, die je daarvoor ter dood zal veroordelen.

Dat is wel eens anders geweest! Ja, er zijn landen, waar een bepaald dier doden zwaarder wordt aangerekend dan een moord op zijn evennaaste...

HEILIGE KOEIEN

Je hebt zeker al eens gehoord van de heilige koeien in Indië. Bij de Hindoes is de os een heilig dier. Het loopt daar vrij door de straten, stuurt het verkeer in de war en aast op lekkere hapjes. De Hindoes beschouwen die beesten nu eenmaal als de plaatsbekleders op aarde van hun heidense goden. Er zijn van overheidswege mensen aangesteld, die niets anders te doen hebben dan deze helige dieren beter te voeden dan veel mensen en hen koninklijke eer te bewijzen. Wee de man, die in eerbied tegenover zo'n beest te kort schiet! En zo'n heilig dier doden is je leven op het spel zetten! Je kunt ervoor ter dood veroordeeld worden...

Soms zijn er meerdere heilige dieren of verandert deze heiligheid van soort. Hier vereert men de heilige koe. Maar 100 Km. verder is het een kat, een vis of een vogel... Verderop een leeuw of een krokodil... Je moet het maar weten! In deze landstreek vinden ze het niet erg als je een hond een trap geeft, maar iets verderop is het een zware misdaad. Zoek het maar uit!

STERKE STAALTJES!

De oude Egyptenaren hadden een hoge trap van beschaving bereikt. Daarvan getuigen de pyramiden, de sfinx en andere machtige bouwwerken. Maar als diezelfde Egyptenaren ergens het kadaver van een heilig dier zagen liggen, begonnen ze te zuchten en te weeklagen en rouwmisbaar te maken. Op het doden van een kat stond de doodstraf.

Stierf een heilige kat, dan schoor men zich ten teken van rouw de wenkbrauwen weg. Voor een hond schoor men zijn hoofd kaal. En aan hun begrafenis werd een fortuin besteed.

Gelukkig zijn wij geen oude Egyptenaren, zul je zeggen.

Maar tegenwoordig zijn er toch nog malle mensen genoeg om honden- en kattenbegraafplaatsen in te richten! In Amerika en vooral in Californië — dit vanwege de film! — zijn er begrafenisondernemingen voor dergelijke karweien te vinden. Je kunt je hond, je kat of kanariepietje laten verassen — als je maar betaalt — en op de verjaardag van het overlijden stuurt je de directeur van de begrafenisonderneming nog een kaartje met « Miekie denkt aan u » of « Spipje is zo gelukkig in de eekhorentjeshemel en vergeet zijn lieve moesje niet ».

GEEN DAKHAZEN-, WEL MENSENETERS

De oude Egyptenaren zouden eerder hun evennaasten slachten en opeten, dan hun heilige poesen. Toen eens de stad Memphis belegerd werd en er hongersnood in de belegerde vesting heerste, aten de belegerden liever huns gelijken dan de heilige katten tot hazepeper te verwerken! In vredestijd kregen deze dieren honingkoeken, gebraden gans en andere lekkernijen. Ze werden geparfumeerd en kregen een lauw bad.

Maar ook de Egyptenaren hielden van afwisseling in het heilige. In Memphis werd de heilige stier Apis vereerd, te Heliopolis was het de os Mnevis. In Mendes had men een heilige bok, te Leontopolis heilige leeuwen en aan het Moerismeer vereerde men heilige krokodillen. Alleen katten en ibissen waren heilig voor heel het rijk.

Soms is het ook geen pretje heilig beest te zijn! Bij de Papoea's bijvoorbeeld is het 't varken. Dat wordt dan als een mens aangekleed en moet mee gaan wandelen. Of het wordt plechtig gekeeld en de tovenaar loopt voortaan in de varkenshuid...

We hebben hier heel wat eigenaardigheden verteld over heilige beesten. Tot slot een goede raad. Al weten jullie nu, dat er geen heilige beesten bestaan, daarom wil dat niet zeggen, dat je ze dus mag plagen. Je hebt je te gedragen als beschaafde en welopgevoede jongelui, wat zijn plichten meebrengt ook tegenover dieren! Juist omdat we beschaafd zijn, weten we, dat ook een beest pijn kan lijden. En als christen hebben we het te eerbiedigen en waarderen als schepsel Gods. We hoeven er alleen niet voor op de knieën te gaan liggen. Maar met stenen ernaar gooien mag ook niet!

P. P.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Strijd is er in Gullegem, waar wel dappere rakkers wonen ! **VICTOR VINCENT** uit **Gullegem** vertelt hier « een echt gebeurd feit », maar moest tevens een andere rakker uit Beveren beschuldigen, dat die wèl het geheimschrift verried ! Hulde intussen aan de Red Ryder, de held van het verhaal.

STRIJD OM HET ROBBEDOESGEHEIMSCHRIFT

« Rrrrts !... » daar werd Pol een pas ontvangen bericht in Robbedoes geheimschrift ontfutseld.

— Geef het terug ! schreeuwde hij woedend en deed wanhopige pogingen om het papiertje terug te krijgen.

— Zeg ons eerst de sleutel van het geheimschrift ! schreeuwden zijn aanranders terug.

— Nooit !... Ge kunt het briefje houden, ge raakt er toch nooit wijs uit ! huilde Pol.

Maar zijn tegenstanders bleven niet bij de pakken neerzitten. Ze achterhaalden spoedig, wie hem dit briefje gegeven had. Ze besloten deze besteller — die natuurlijk jonger was dan zij ! — eens onderhanden te nemen.

Op een avond werd Bernard verraderlijk aangevallen en hoewel hij zich moedig verdedigde moest hij spoedig het onderspit delven. Hij werd meegesleurd naar een verborgen plek, en gevraagd het Robbedoesgeheimschrift te verraden...

— Nooit, lafaards ! huilde hij en heftig rukte hij om los te komen.

Toen ze zagen, dat ze niets bereikten, sloegen zij hem, trokken aan zijn haar en deden hem op allerhande manieren pijn. Maar Bernard bleef onwrikbaar, wat zijn vijanden nog woedender maakte.

Zij trokken hem de schoenen uit en zouden hem op de tenen trappen...

Reeds stond Bernard op blote voeten, toen hij met een geweldige ruk aan zijn beulen ontsnapte en aan de haal ging !...

Toen hij even later met enkele Robbedoesvrienden verscheen, waren zijn aanvallers reeds verdwenen. Gelukkig vonden zij de schoenen terug, die Bernard gauw weer aantrok.

Hij moest alles vertellen en kon zijn relaas besluiten met :

— En toch heb ik het geheimschrift niet verraden !

VICTOR VINCENT uit Gullegem.

MATHQTONGA uit **Edegem** plant een familieknolletje.

MIJN FAMILIE

Ik ben geen rijkemanskind maar de zoon van een arbeider. Vader heeft ruwe knuisten, vol met kloven van 't noeste werken. Maar daar kan hij terecht fier op gaan ! Moeder is een vlijtige werkster die wel heel de dag in de weer moet zijn om het huishouden te beredderen.

Als vader 's avonds de huiskamer binnen komt, vliegen de bengels om zijn hals. De een haalt zijn pantoffels, de ander zijn pijp. Na het avondmaal, als allen bij elkaar zijn, begint pas het echte geluk ! De kleinsten ravotten. Vader rookt zijn pijpje en leest de krant. Moeder verstelt de kousen der bengels, of wiegt het jongste kind. En tot slot het rozenhoedje.

Dan naar bed... om de volgende dag met moed fris te kunnen beginnen.

Dat is mijn familie !

MATHQTONGA uit Edegem.

ALFONS A. uit **Merksem** raakte geïnspireerd, toen hij regendroppen op de ruit zag !

HET REGENT

Ba, wat een akelig weer ! Bedroefd zit ik voor het met druppels belopen raam en tuur bedrukt naar de neerstriemende regen. Ik was juist van plan, een fietstochtje te maken en nu komt dat drommelse weer alles bederven !

Ongenadig druipt de regen uit de grauwe lucht neer en schuurt de straatstenen blank. Een auto stuift voorbij en doet de slijkspatten hoog opvliegen, zodat een dame gillend wegspringt.

Een oud heertje, diep weggedoken in zijn regenjas, stapt haastig voorbij. Plots een hevige rukwind ! Ons heertje's bolhoed vliegt af en komt met een sierlijke zwaai in een vieze plas terecht. Driftig vist het woedend mannetje zijn besmeurd hoofddeksel op en vervolgd brommend zijn weg. Een opgedirkt juffertje trippelt voorbij. Een leuk regenschermpje beveiligt haar weelderige haartooi tegen de verderfelijke regen. Zo van boven gezien lijkt ze wel een levende paddestoel.

Langzaam rijdt een fietser voorbij. Krampachtig zijn stuur omknellend, worstelt hij tegen de hevige wind in.

Een paar stoeiende schoolkinderen springen van plas in plas. Plots neemt een der knapen een geweldige aanloop en komt neer in een extra grote ! Hij glijdt uit en valt op zijn buik in het vieze water. Langzaam scharrelt de bevuilde jongen overeind en zet een verschrikkelijke keel op. Onwillekeurig moet ik lachen om het gekke figuur dat hij slaat !

Op de hoek van de straat staat het paard van de brouwer. Het bruine lijf glimt van 't nat en de droppels sijpelen langs zijn lange haren naar beneden. Het huiverende dier laat mistroostig de kop hangen en denkt misschien aan zijn warme, droge stal.

Nog geen enkele opklaring is aan de hemel te bespeuren. Ik berust maar in mijn lot en ga wat ontspanning zoeken in een mooi avonturenboek...

ALFONS A. uit Merksem.

De **WITTE TIJGER** uit **Daknam** vereeuwigt zijn troetelkinderen.

MIJN DUIVEN

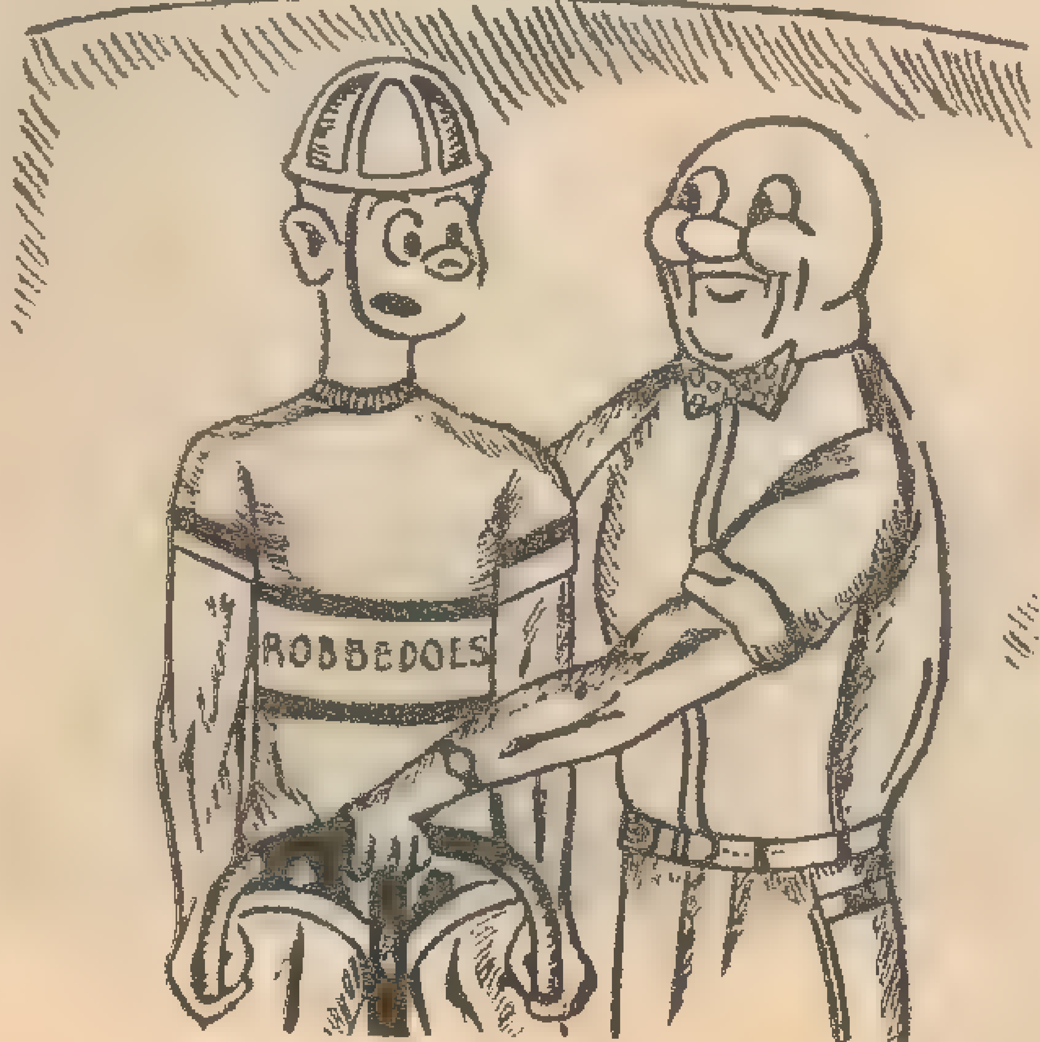
Ik heb twee mooie duiven : een witte, met blauwe vlekken en een die effen blauw is.

's Middags laat ik ze buiten. Eerst kijken ze eens rond... Dan schieten ze de blauwe lucht in. Daarmee zijn ze in hun element ! Ze vliegen laag over de daken, schieten dan plots omhoog, zwenken en duikelen, altijd maar verder en hoger de lucht in, tot stipjes in de oneindige luchtruimte.

Daar komen ze weer aanzoeven. Ze worden zienderogen groter en zetten zich eindelijk weer op het dak. Met schitterende oogjes zitte ze mij vinnig aan te staren. Ze rusten wat uit, aarzelen nog even maar beginnen opnieuw hun vrolijk en gezond spel. Fier en met gelukkig hart sta ik er lachend naar te kijken...

Nee, mijn duifjes zou ik nooit kunnen of willen missen.

DE WITTE TIJGER uit Daknam.

P. K. verdedigt de Robbedoes-kleuren in een Zesdaagse. - Tekenknol van EL VENGADOR uit Wetteren.

Eervolle vermeldingen :

1e Detective- en revolverhelden-verhalen : **Alberic 28.559** uit **Heist op den Berg** (wel, wel), **Hiep Hieper** uit **Gent** (bankoverval), **Jan zonder Vrees 28.956** uit **Oostende** (een Texas Kid-knol, niet onaardig) en **El Borasca 28.471** uit **Overijsche** (Stephan is wel de beste !).

2e Kwabbernootknollen : **Buck Danny 28.387** uit **Rumst** en **Agent nr. 10** uit **Antwerpen.** — Hier wint Rumst het van Antwerpen !

3e Beschrijvende knollen : **Buffalo Bill 27.543** uit **Ninove**, die met zijn **11 November**-beschrijving de kroon spant en **Adems** van de **F.T.C.** in **Duitsland**, met zijn avond-stemmingsknolletje.

Deze laatste verdient ook nog een eervolle vermelding voor zijn dichtknolletje « Kampvuur », dat echter overtroffen wordt door dat van **Bobbejaan Schoepen** uit **Wetteren** met zijn rijm over de Robbedoeshelden. Ook de tekenknolletjes van deze laatste getuigen van veel vlijt. Volhouden en je komt er !

4e Tekenknollen : **El Vengador** uit **Wetteren-Overboelare.** Zogauw er plaats is, wordt er eentje opgenomen ! **Victor Vincent** en **Vliegende Valk** uit **Gullegem** voor nageknoeid werk, **Het rode Masker 29.102** uit **Brugge**, **Robbedoeslezer** uit **Deurne, Joe Kruitdamp 29.725** uit **Nieuwkerke-Ieper,** die keurig zijn best deed, **Robbedoes** uit **Borgerhout** (met lachknolletje) en de **Witte Bever** ook uit **Borgerhout.** Netter afwerken, Frans !

5e Kunstjes- en grapknollen van **Zwarte Ruiter 29.560** uit **Brugge** (naverteld), **Wittand** uit **Oostende** en van vader en zoon **Jos. N.** uit **Vreeren.** De beste bijdrage van **Robbedoesrakker** uit **Derdenmonde** krijgt hier nog een plaatsje.

1 × 9	+	2	=	11
12 × 9	+	3	=	111
123 × 9	+	4	=	1111
1234 × 9	+	5	=	11111
12345 × 9	+	6	=	111111
123456 × 9	+	7	=	1111111
1234567 × 9	+	8	=	11111111
12345678 × 9	+	9	=	111111111
123456789 × 8	+	9	=	987654321
12345678 × 8	+	8	=	98765432
1234567 × 8	+	7	=	9876543
123456 × 8	+	6	=	987654
12345 × 8	+	5	=	98765
1234 × 8	+	4	=	9876
123 × 8	+	3	=	987
12 × 8	+	2	=	98
1 × 8	+	1	=	9

ROBBEDOESRAKKER uit Dendermonde.

Daar hebben we Sjarel met een verse pijp ! Tot volgende week, rakkers ! Groeten van Sjarel, Piet en vooral van jullie opperknollenplanter

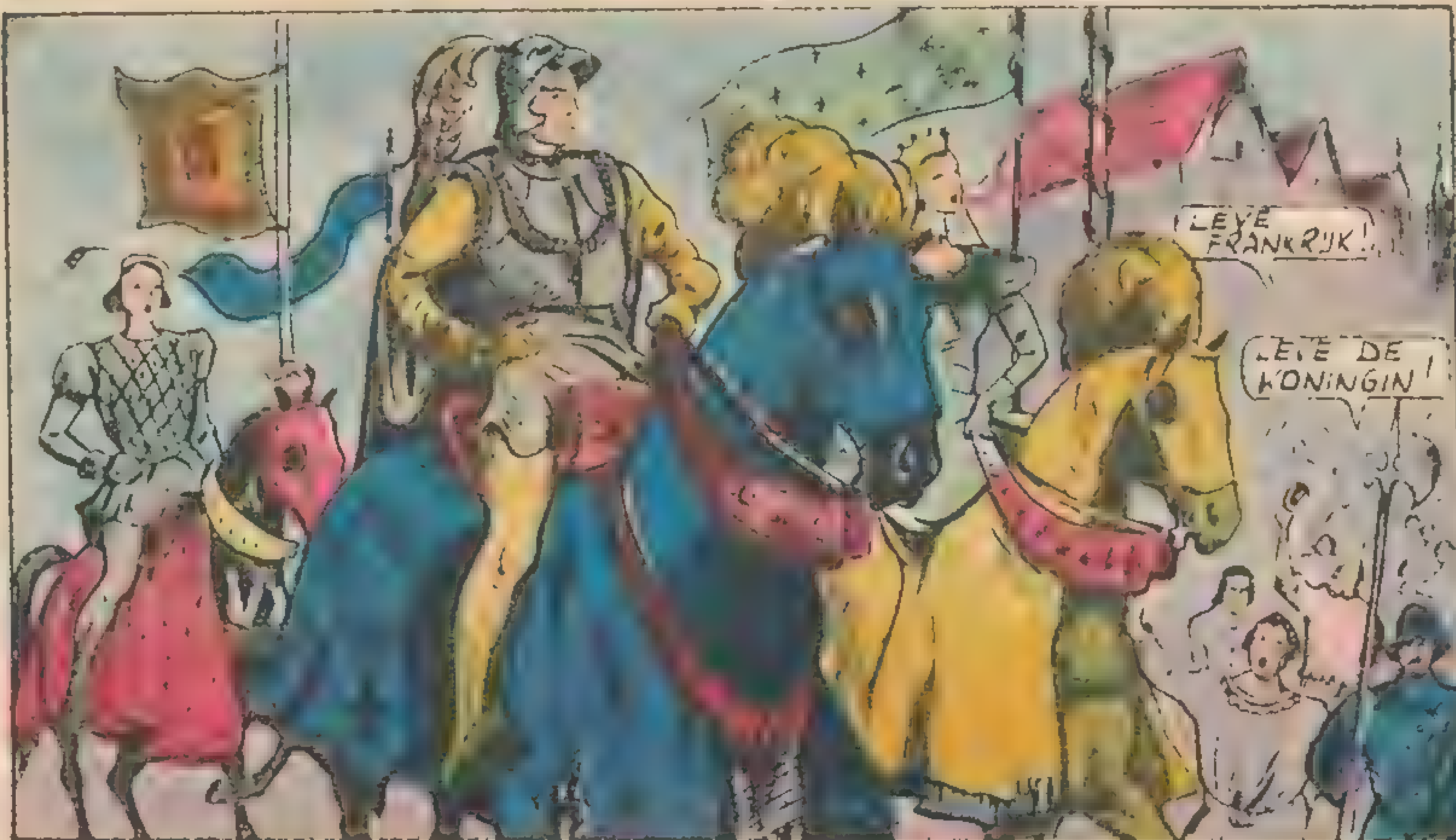
SNUFFEL.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik
scenario van P. DURBIN

OP EEN PRACHTIGE SCHIMMEL KOMT FILIPS DE SCHONE, DE NIEUWE HEERSER OVER VLAANDEREN, DE STAD BINNENGEREDEN. LINKS VAN HEM RIJDT JOHANNA VAN NAVARRA, VLAK ACHTER HEM ZIJN ZOON, LOUIS LE HUTIN. DE LELIAARTS SPAREN HUN TOEJUICHINGEN NIET...

PLOTSELING FONKELEN JOHANNA'S OGEN VAN WOEDE...

DE PRACHTIGE VERSCHIJNING VAN MACHTELD HEEFT HAAR AANDACHT GETROKKEN. VOL NIJD BEKIJKT ZE DE MOOIE JONKVROUW.

DE AFGUNST IN JOHANNA'S BLIKKEN ONTSNAPT ECHTER NIET AAN PIETER DE CONINCK, DIE VAN OP EEN AFSTAND ALLES NAUWKEURIG VOLGT. HIJ BEGRIJPT, DAT HIJ MACHTELD MOET IN VEILIGHEID BRENGEN, ZO HIJ NIET WIL DAT DE KONINGIN HAAR LAAT ONTVOEREN.

TERWIJL DE KONING DE AFVAARDIGDEN VAN DE STAD MET DE GROOTSTE WELWILLENDHEID ONTVANGT ZINT JOHANNA OP MIDDELEN OM DE VLAMINGEN TE KWELLEN EN TE VERNEDEREN.

NOG DEZELFDE AVOND LAAT ZIJ DE CHATILLON IN HAAR PRACHTIG VERBLIJF ONTBIEDEN.

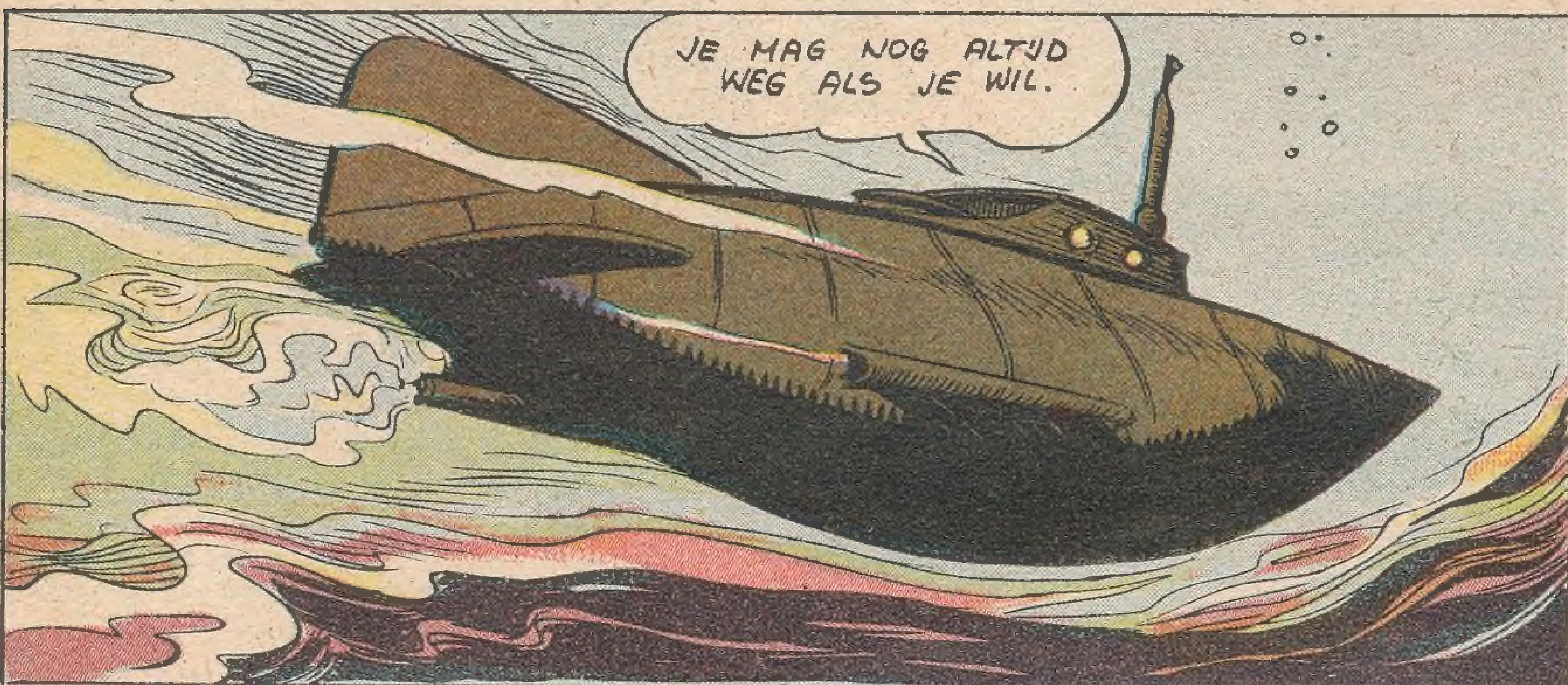

De Blauwe SPERWER

door Sirius

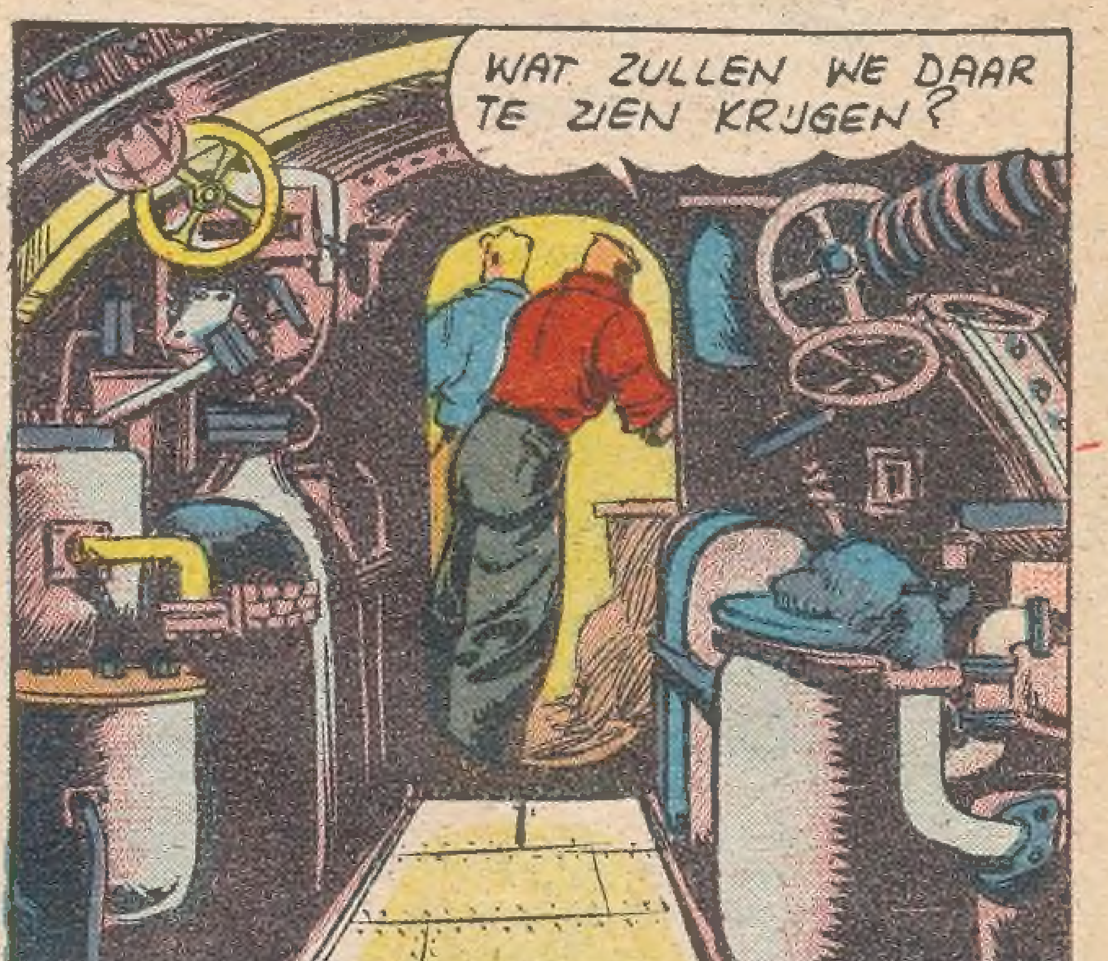

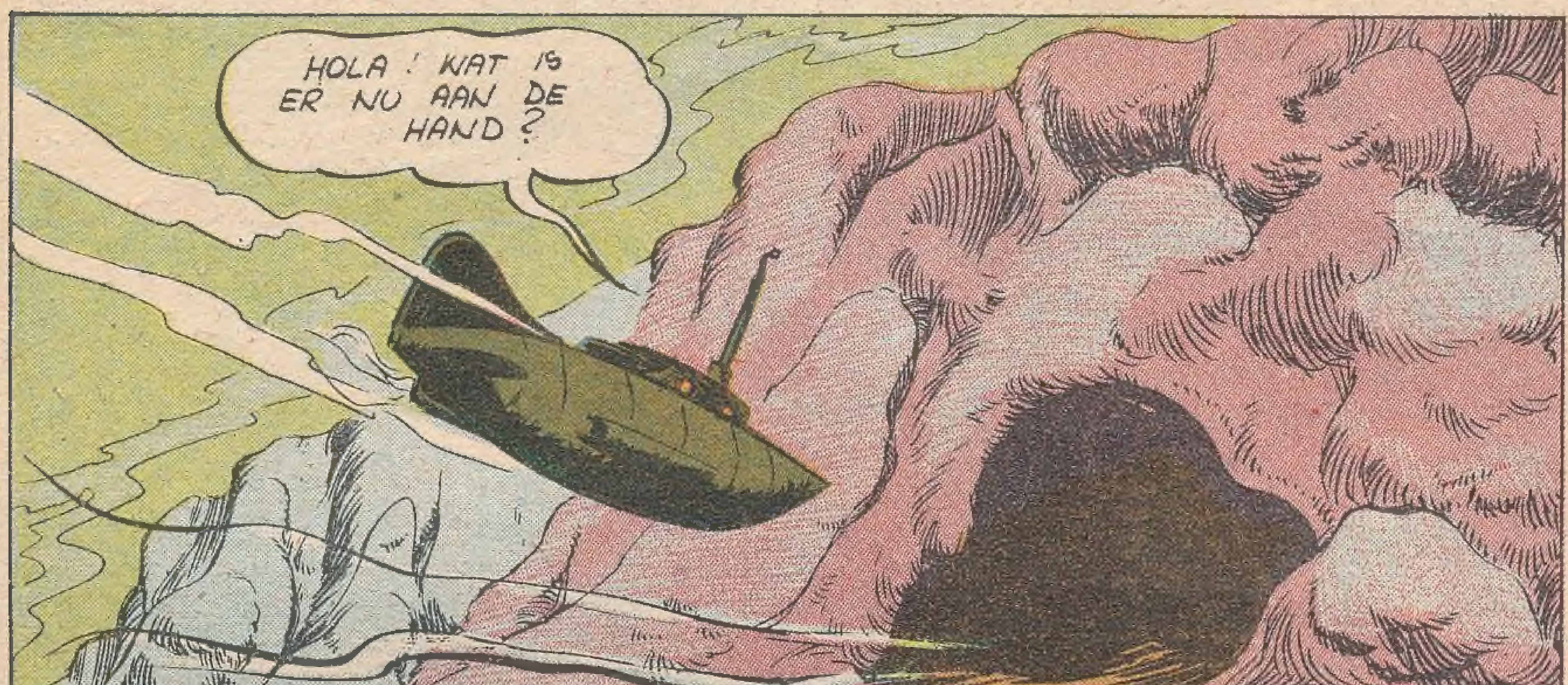

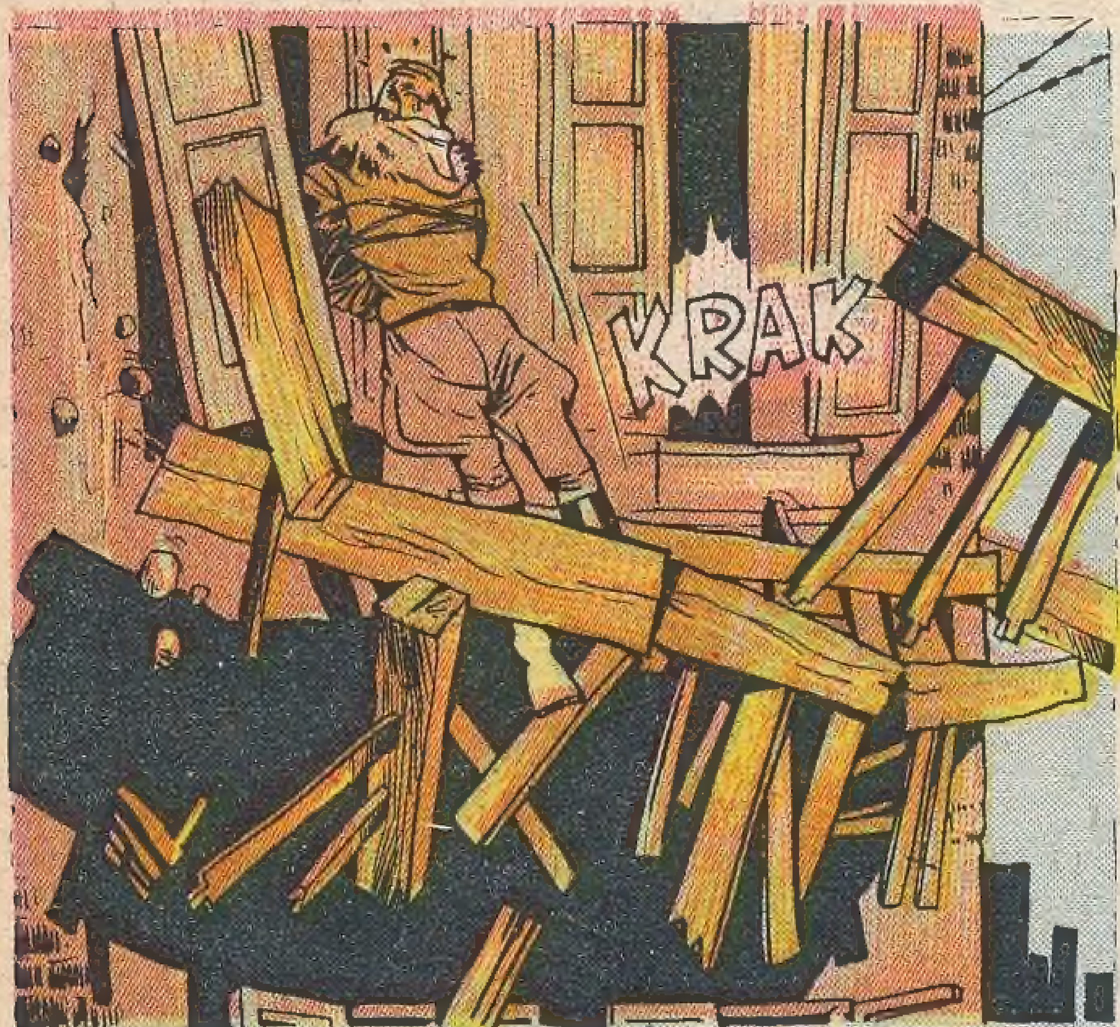

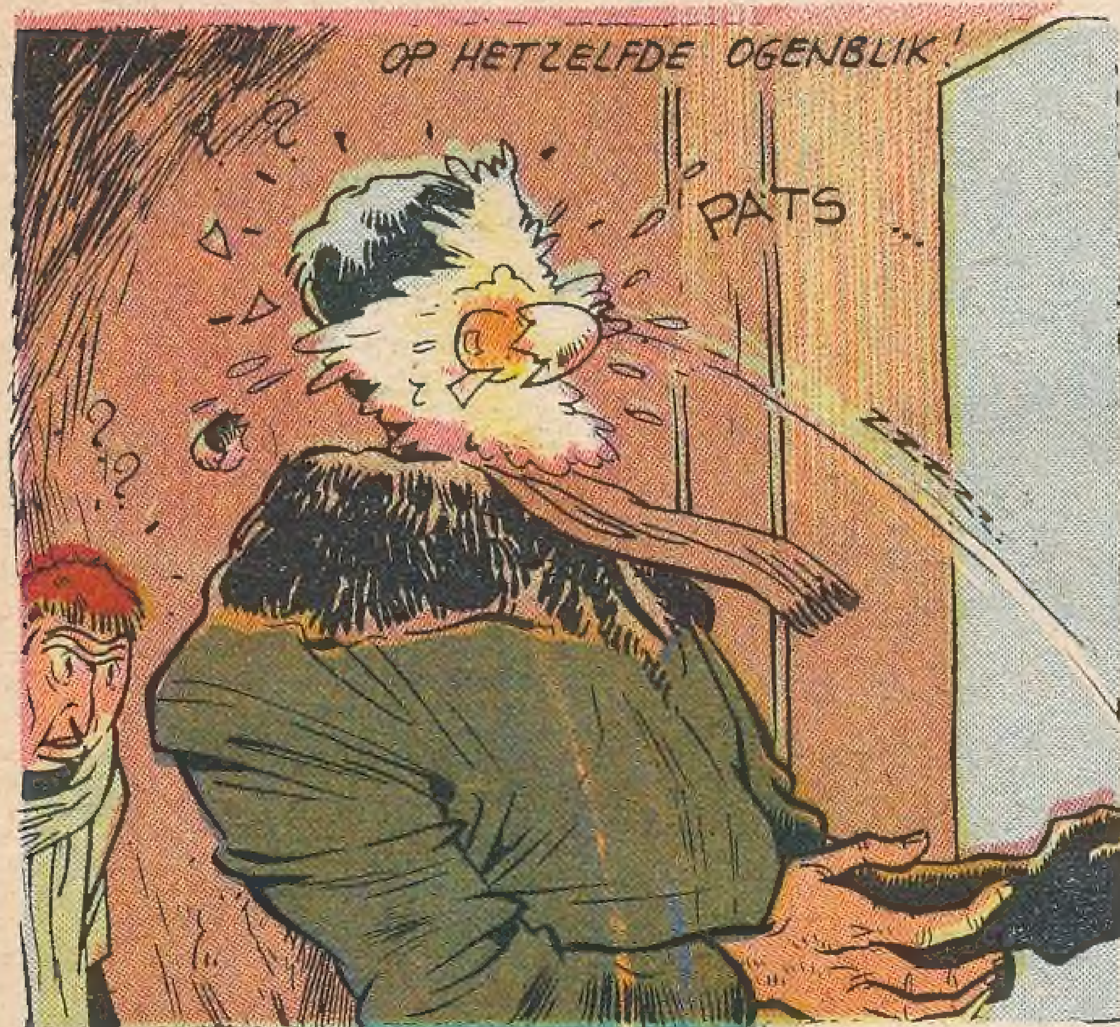
JAN KORDAAT en JEFKE tegen COR AASGIER

COR AASGIER STAAT OP HET PUNT, ZIJN DUIVELS PLAN UIT TE VOEREN. HIJ WIL KORDAAT VAN DE TWEEDE VERDIEPING VAN EEN BOUWVALLIG HUIS LATEN NEERSTORTEN.

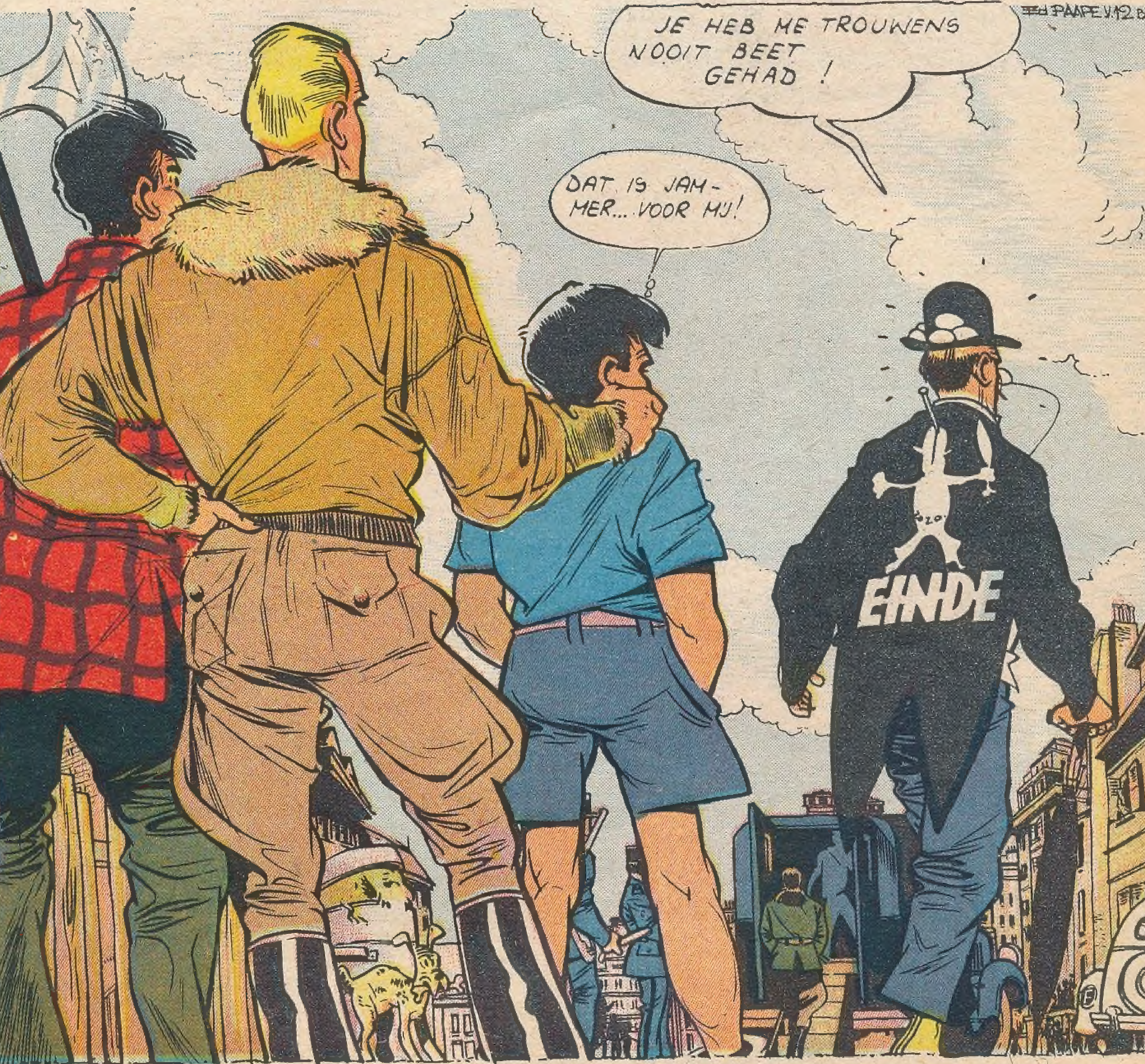

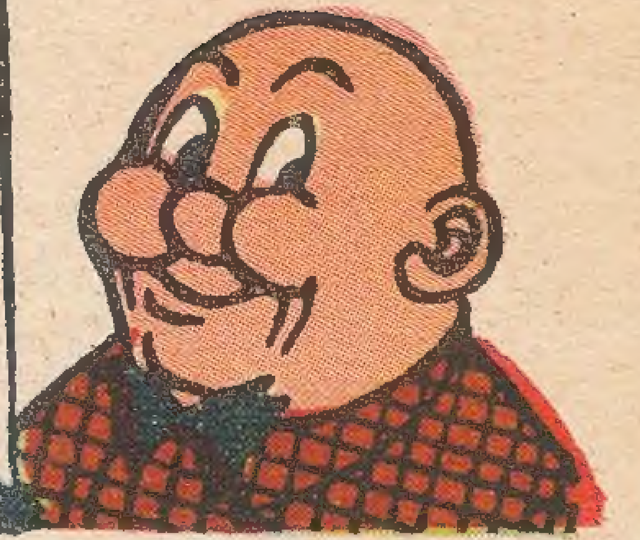

de BAARD en de KALE

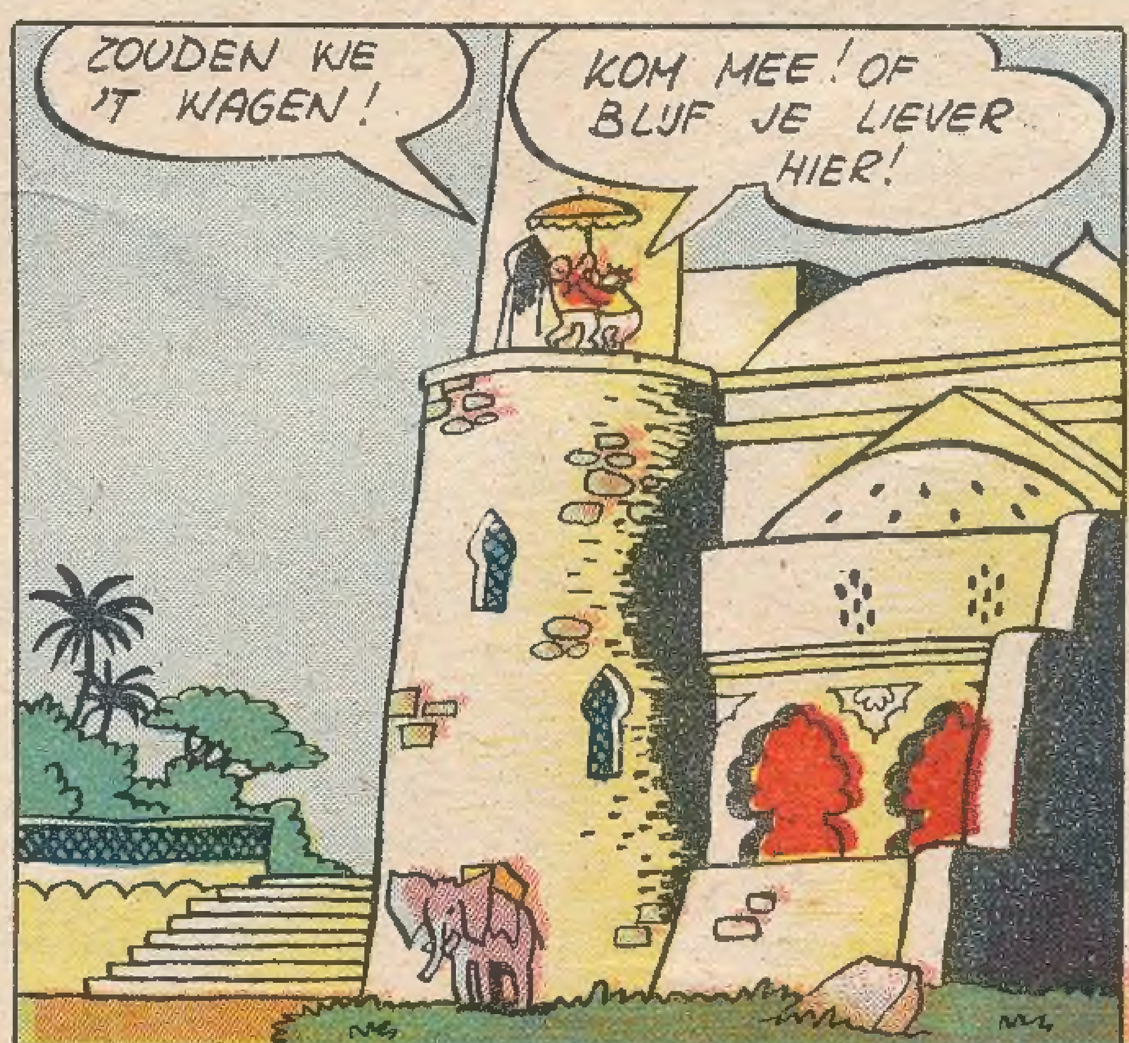

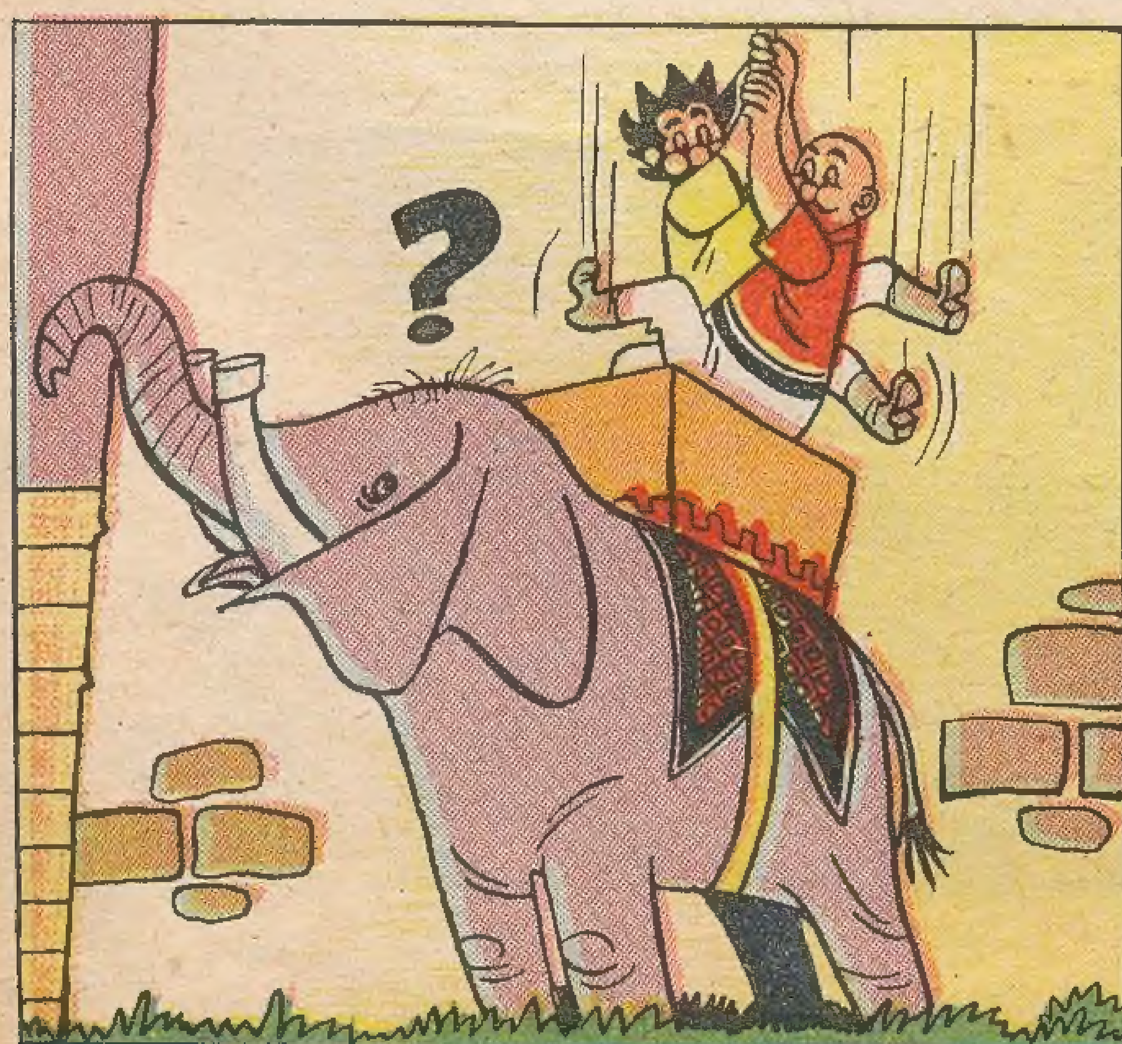

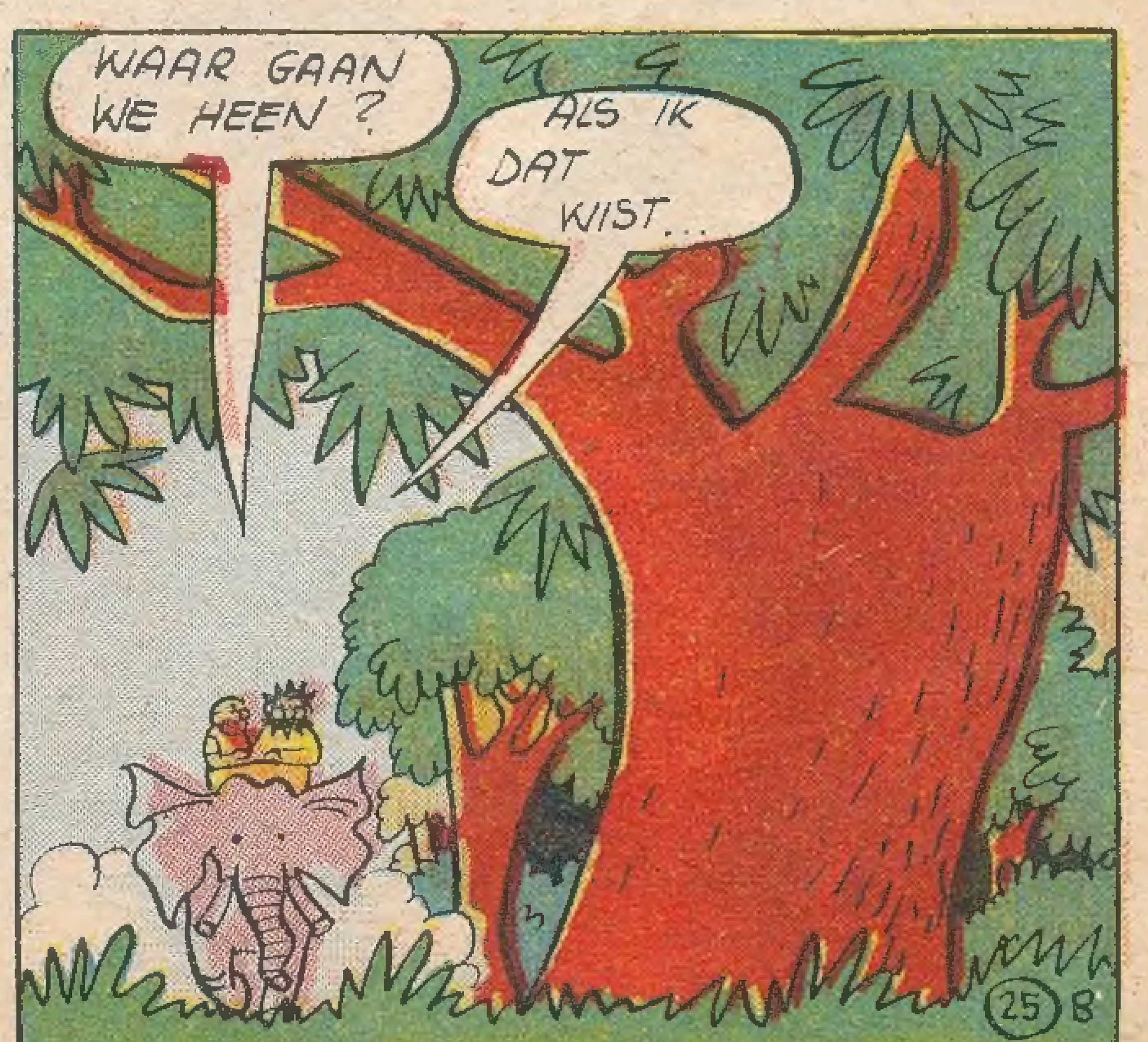

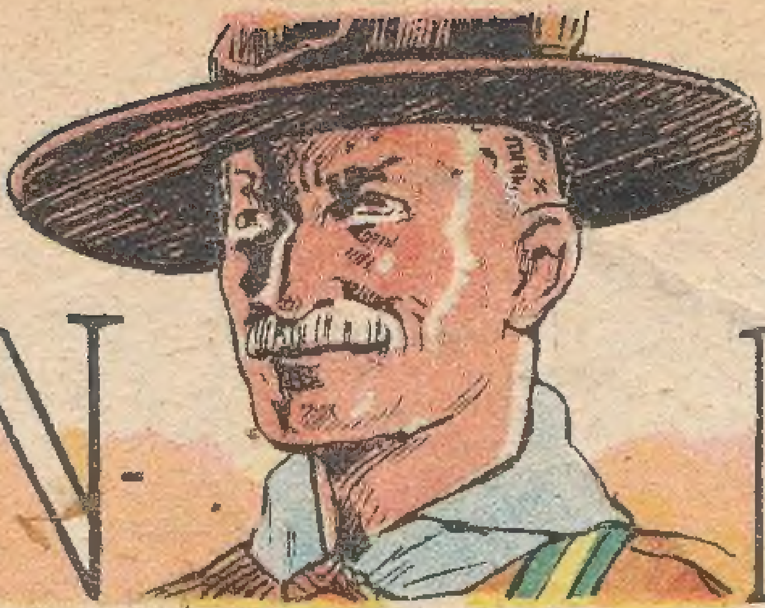

BADEN-POWELL

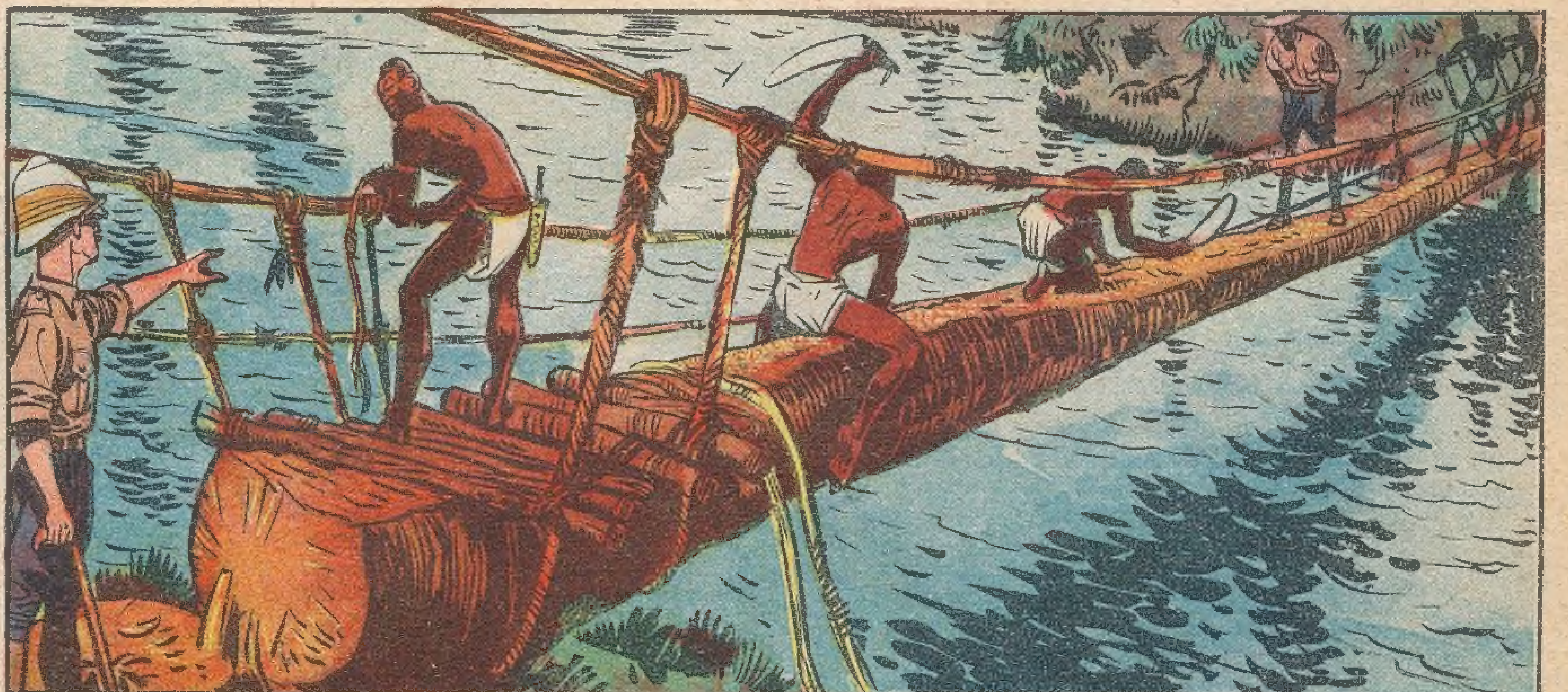

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.